

Petak, 9. maj 2003.
Svedok Džemail Bećirević
Svedok Fadil Banjanović
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.13 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Grum (Groome).

TUŽILAC GRUM: Pozivam gospodina Džemila Bećirovića.

SUDIJA MEJ: Molim svedoka da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ovo je svedok čiju izjavu nameravamo da uvrstimo u spise po Pravilu 92bis. Molim da dobijemo dokazni broj.

sekretar: Dokazni broj Tužilaštva 442.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Časni Sude, dokazni predmet Tužilaštva 442 sadrži priču gospodina o događajima u opštini Bratunac pre preuzimanja vlasti u Bratuncu u aprilu 1991. godine. U to vreme, on je bio na čelu Sekretarijata za narodnu odbranu te opštine. On opisuje kako su iz skladišta Teritorijalne odbrane uklonjeno oružje. Takođe, kratko opisuje razvoj i odnose između stranke SDS i SDA i značajnu ulogu Miroslava Deronjica u političkim i vojnim događajima na području Bratunca. U svojoj izjavi on zatim opisuje događaje u vezi sa mobilizacijom tokom rata u Hrvatskoj,

opreme i snaga JNA u području Bratunca po njihovom povratku iz Hrvatske. On, takođe, opisuje osnivanje dva krizna štaba tokom 1991. godine. U svojoj izjavi gospodin Bećirević zatim opisuje način na koji je nekoliko Muslimana ubijeno i ranjeno u jednoj zasedi u Kravici. On zatim govori kako je gospodin Deronjić osnovao posebnu policiju i organizovao vojnu obuku za Srbe koju su imali u JNA. Dokazni predmet Tužilaštva 442 zatim opisuje preuzimanje vlasti u samoj opštini 1992. godine. On, takođe, opisuje dolazak Arkanovih "Tigrova". U svojoj izjavi gospodin Bećirović zatim govori o tome da je vidio gospodina Deronjića u maskirnoj uniformi kako se vozi u oklopnom borbenom vozilu JNA u području Konjević Polja. U izjavi se zatim, govori o oštroj borbi do koje je došlo u tom području. U izjavi se opisuje protivofanziva koja je došla iz Srbije na područje Bratunca u januaru 1993. godine nakon što su muslimanske snage zauzele Cersku. On govori kako su trupe došle iz Ljubovije i Bajine Bašte u Srbiji. Ta je ofanziva trajala do 15. marta 1993. godine. Sada ću gospodinu Bećiroviću da postavim još nekoliko pitanja o nekim dodatnim stvarima koje nisu sadržane u izjavi, a zamoliću ga da da komentar i neke dokazne predmete. Gospodine, moje prvo pitanje glasi kada ste vi demobilisani?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja sam služio Jugoslovensku narodnu armiju u periodu od 1980. do 1981. godine, a što se tiče mog učešća u Armiji Bosne i Hercegovine ja sam u toj armiji proveo od 19. od kraja aprila 1992. godine do kraja, tačnije rečeno do 1995. godine. Posle pada Srebrenice kada sam uspio da se probijem iz Srebrenice u Tuzlu. Tada sam i demobilisan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta ste po zanimanju, čime ste se bavili odmah posle demobilizacije?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Odmah nakon demobilizacije ja sam nastavio da radim, par meseci u Vojnom sudu u Tuzli kao istražni sudija. To je, dakle bilo sve do ukidanja, do prestanka ratnog stanja u Bosni i Hercegovini kada je i taj Vojni sud ukinut, nakon čega sam nastavio da radim u civilnom sudu, to jest Višem sudu u Tuzli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Što ste sada po zanimanju?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Po zanimanju sam, dakle pravnik, diplomirani, a trenutno obavljam samostalnu djelatnost advokata u Sarajevu, imam svoju kancelariju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U paragrafu 4 vaše izjave koja sada nosi dokazni broj 442 opisujete kako je iz zgrade Teritorijalne odbrane u Bratuncu uklonjeno oružje. Moje pitanje u vezi sa time je sledeće: jeste li vi lično videli kako se to oružje odnosi?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, lično sam vidio kako je došla Jugoslovenska narodna armija, to je bilo u periodu od 1989. godine, ja sam u to vrijeme radio u jednom preduzeću, zove se "Duhan - Bratunac" i ta moja firma se nalazila odmah preko puta tih vojnih magacina. U tim magacinima je stajalo naoružanje Teritorijalne odbrane Bratunca, svih građana opštine Bratunac koji su svoja sredstva novčana ulagali za to naoružanje i, dakle, te 1989. godine došla je Jugoslovenska narodna armija sa desetak vojnih vozila, kamiona i to naoružanje je odnešeno, odveženo u pravcu Ljubovije to jest u Srbiju. Ja o sudbini tog naoružanja više ne znam ništa, dakle to je bilo svega 50 metara, ti magacini su bili od firme u kojoj sam ja radio i pošto je bilo jako bitno, ja sam vidio iz moje kancelarije, a normalno, izašao sam da vidim šta se to dešava. Niko nije pružao nikakav otpor odnošenju tog naoružanja, jer u to vrijeme ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, dozvolite mi sada da skrenem vašu pažnju na peti paragraf vaše izjave, kažete da ste bili jedan od prvih ljudi koji su organizovali stranku SDA u Bratuncu. Molim vas da nam sada navedete imena drugih, važnijih članova stranke SDA u Bratuncu, u vreme kada je ta stranka osnovana?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pored mene, SDA su osnovali Nezir Muratović, Dževad Gušić, Dubičić Nijaz, Šemsudin Duraković, Abit Siručić, dakle to su ljudi koji su inicijativu dali za formiranje stranke SDA.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vašoj izjavi detaljno se govori o osnivanju stranke SDA. Sada vas molim da nam kažete, da li vam je poznato telo te stranke po imenu Inicijativni odbor? Ako jeste, molim vas da nam navedete članove tog Inicijativnog odbora?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Dakle, to tijelo se zvalo Inicijativni odbor stranke SDA i ljudi koji su učestvovali u formiranju tog Inicijativnog odbora, maloprije sam rekao ko su, dakle, mogu da još neke nabrojati, Hasan Smajlović, Džamić Safet, Džamić još ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja vas sad pitam o drugoj stranci, o SDS-u?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Kad je u pitanju SDS, tu stranku su osnovali, prvi, dakle je osnovao Deronjić Miroslav, Jovan Nikolić, Neđo Nikolić, Tešić Zoran, Radić Zoran i bilo je još tu Srba koje sam ja u svojoj izjavi naveo. Dakle, koji su osnovali stranku SDS u Bratuncu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, na kojim je položajima u SDS-u Bratunca bio gospodin Deronjić u vreme o kom vi svedočite?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, Deronjić Miroslav je, pored funkcije predsjednika SDS-a u Bratuncu, obavljao i funkciju predsjednika Kriznog štaba SDS Bratunca, bio je predsjednik ratnog povjereništva SDS-a za Bratunac i niz drugih funkcija. Dakle, bio je član jedne komisije koja je imala isključivi zadatak da... Komisija od tri člana, isključivi zadatak da potpisuje, da raspoláže i potpisuje novčana sredstva koja su se nalazila na računu SDS-a.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, molim vas, šta znate o odnosu između odbora SDS-a u Bratuncu i vođstva SDS-a u Sarajevu u to vreme?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: SDS u Bratuncu je primao direktne naredbe od SDS-a u Sarajevu i sjećam se dobro da, kada smo god pokušavali mi iz SDA da dogovorimo... Iz SDS iz Bratunca o nekakvim podjelama vlasti posle tih prvih demokratskih izbora, SDS iz Bratunca i kada smo se dogovorili o nekim stvarima, tražio je tajm aut od dan, dva da odu u Sarajevo da se konsultuju sa Karadžićem, predsjednikom SDS-a za Bosnu i Hercegovinu. I po povratku oni više, ovaj... Dobijali su dakle, upute od Karadžića ali dalje, kada smo trebali ponovo da sjednemo za sto da dogovorimo ponovo o podjeli te vlasti, oni se nisu odazivali na te pozive, jednostavno su bojkotovali te dogovore koje smo bili prije toga postigli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, molim vas, imena ljudi iz SDS-a u Bratuncu koji su, ustvari, putovali u Sarajevo na način koji ste opisali?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, prije svega, radi se o Miroslavu Deronjiću, radi se dalje o Rodoljubu Đukanoviću, predsjedniku Izvršnog odbora Skupštine opštine Bratunac, čiji sam ja bio član, radi se o Zoranu Tešiću, radi se o Jovanu Nikoliću, dakle to su ti ljudi koji su često išli na konsultacije u Sarajevo, centralu SDS-a.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, Tužilaštvo ovde ima fasciklu od 10 dokaznih predmeta koje želi da upotrebi za ovog svedoka, molim dokazni broj.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva 443.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pogledajte, molim vas, dokument 443, tabulator 2. Recite nam prvo da li ste imali prilike da gledate ovaj dokumenat pre vašeg svedočenja i da li prepoznajete bilo koje od imena navedenih u dokumentu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja ovaj dokumenat nisam imao priliku prije svedočenja da vidim, a što se tiče ovih imena u ovom dokumentu, ja ih osobno sve poznajem. Dakle, potpisnik ovog dokumenta je predsjednik Izvršnog odbora SDS za BiH, Rajko Dukić, direktor rudnika boksita u Milićima, to je dakle, susjedna mjesna zajednica do moje Mjesne zajednice Konjević Polje, kasnije u ratu to je postala Opština Milići. Dakle, on je potpisao ovaj dokument, 3. oktobra, kao što sam vidio, dakle 1991. godine, kojim ovlašćuje ova lica da mogu da potpisuju novčana sredstva na žiro računu SDS-a. I na prvom mjestu vidim ovdje Milenka Katanića, to je službenik opštine Bratunac, radio je kao inšpektor, koga sam ja lično poznavo, jer sam i ja radio u toj opštini. Miroslav Deronjić, o njemu sam već rekao, predsjednik SDS, predsjednik Kriznog štaba i Zoran Radić, takođe član Kriznog štaba i član Izvršnog odbora SDS-a za opštinu Bratunac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu, ne treba mi više taj dokazni predmet. Vaša izjava je dosta detaljna i u njoj se govori o temama o kojima vi imate dosata saznanja, kao što je naprimer, reakcija Muslimana na nalog o mobilizaciji. Takođe, vi u svojoj izjavi detaljno govorite o tome kao šta su o tome govorili mnogi drugi svedoci zato ja neću sada da ulazim u detalje u vezi sa time, osim što ću da vam postavim jedno pitanje. U jednom trenutku došlo je do pokušaja da se ukloni popis vojnih obveznika koji ste vi imali u svojoj kancelariji, da li je to tačno?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, to je tačno, časni Sude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Moje pitanje za vas glasi. Šta vi znate o tome, da li je i u drugim opštinama bilo sličnih pokušaja da se dođe da takvih sličnih spiskova?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, meni je poznato da je i u drugim opštinama dolazilo do pokušaja oduzimanja, nasilno, te vojne kartoteteke i to u opštinama gdje su Bošnjaci bili u većini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad bih želeo da se osvrnemo na Kravicu, naročito na događaje koji su se odvijali tamo. Da li znate na šta mislim, na koji događaj mislim?

SVEDOK BEČIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, vjerovatno tužilac misli na događaj oko ubistva u Kravici, 3. septembra 1991. godine, kada su u jednoj zasjedi, u večernjim satima, bez ikakvog povoda napadnuti četvorica Bošnjaka koji su naišli putem iz pravca Konjević Polja prema Glogovoj to jest prema Bratuncu, na njih je u jednoj krivini sa stijene, kod Kravice u mjestu Kajićima izvršena zasjeda i u toj zasjedi su nastradali, poginuli dvojica mladića, a dvojica su teško ranjeni. Ubice koji su izvršili to ubistvo su iz Kravice, Milanović Radenko takozvani Mali Rašo i drugi Marković Marko iz Crniće, opština Ljubovija u Srbiji. Dakle, oni su ti direktni izvršioци djela, a po nalogu SDS-a za opštinu Bratunac, kako bi se izazvale tenzije između Muslimana Bošnjaka i Srba u Bratuncu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, kakve su bile posledice ovog događaja?

SVEDOK BEČIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, nakon tog ubistva, bošnjački narod se je uplašio, došlo je do pojačanja tenzija u opštini Bratunac. Sutradan je i put bio privremeno zatvoren, morali su da dođu iz Sarajeva ljudi iz vrha, iz Predsjedništva, iz MUP-a Bosne i Hercegovine da pokušaju da smire tenzije, jer je postojala opasnost da dođe u to vrijeme do rata na prostorima Bosne i Hercegovine. Tu je došao iz Predsjedništva Ganić i Nikola Koljević. Došli su sa helikopterima u Bratunac da smire situaciju i u opštini je dogovoreno da zajednički te dvije delegacije odu u Kravicu i da pokušaju da se utvrdi kao je došlo do tog ubistva. I na kraju otišao je sam Koljević u Kravicu, ne dozvolivši da se izvrši istraga i da se pronađu odmah ubice, dakle zabranili su da legalni organi MUP-a BiH-a iz Bratunca utvrde ko je počinio to ubistvo i ko je organizovo. Nakon toga došlo je do smjene, to jest iznuđena je ostavka načelnika MUP i komandira milicije. Načelnik je u to vrijeme bio Nezir Muratović, a komandir je bio Mandić Nikola. Posle njih su ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je jedna od posledica, kao što ste vi opisali u vašoj izjavi, to što su Srbi napustili područje i što se pojavila artiljerija na srpskoj strani granice kod Ljubovije?

SVEDOK BEČIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, nakon toga i to je jedna od posledica da je inscenirano iseljavanje Srba u Ljuboviju, navodno da

posle tog ubistva koje su oni počinili, da je prijetila neka opasnost Srbima u Bratuncu, a poslije toga ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U to vreme da li su osnovane patrole i u srpskoj zajednici i u muslimanskoj zajednici kako su se povećavale napetosti?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, dogovoreno je sa vrhom MUP-a BiH-a da se pojača rezervni sastav MUP-a od strane i Bošnjaka i Srba kako bi se tenzije smirile. Međutim, svako selo je i srpsko i bošnjačko u to vrijeme, moralo uveče da drži straže, jer je postojao strah da nekakve grupe, paravojne formacije ne uđu iz Srbije i da ne napadnu to selo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tokom tog perioda, da li ste vi saznali da se deli oružje pripadnicima srpske zajednice?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, saznao sam da se, posle tih događaja, počelo dijeliti oružje i da se počelo ubacivati masovno oružje iz Srbije. Takva jedna akcija koja je osujećena u selu Voljevica u rejonu Pobrđe, pokušaj je izvršen dotura iz Ljubovije oružja sa čamcima, u tome su spriječeni privremeno, ali je dotur oružja nakon toga, nastavljen jer je jedan Srbin, koji je učestvovao u doturu tog naoružanja, uhapšen, predat MUP-u opštine Bratunac, ali je sutradan on pušten što znači da je i MUP, pojedini radnici MUP-a učestvovali u tom naoružavanju iz Srbije Srba u opštini Bratunac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam ukratko opišete, da li je muslimanska zajednica imala neko oružje? I ukoliko jeste, kako i da li je bilo nekih pokušaja da se to oružje podeli?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, muslimanska zajednica u to vrijeme nije imala nikakvog naoružanja. Kao što sam rekao, naoružanje TO je pokupljeno od strane JNA, a što se tiče privatnog naoružanja bilo je nešto lovačkog naoružanja kod Bošnjaka i pokušalo se tada uzme, da se dođe do naoružanja. Srbi su sami prodavali po visokim cijenama trofejno naoružanje koje su ranije zadužili, dakle "dobošare" takozvane, "papovke" puške i po visokoj cijeni su prodavali Bošnjacima, ali to je bilo samo od strane ratnih... Ljudi koji su željeli da imaju profit od toga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, sada ću da vas zamoliti da pogledate dokazni predmet Tužilaštva 443, tabulator 3, tu se radi o zapisniku, a za Pretresno veće tražim da se ovaj dokument označi za identifikaciju, jer će kasnije biti korišćen za jednog drugog svedoka. Gospodine, ovo je jedan

poduži dokument i tu se, navodno, radi o zapisniku sa sastanaka koji su održani u Bratuncu. Da li ste tokom proteklih nekoliko dana imali priliku da pročitate ovo. Da li ste upoznati sa ovim?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ovo je zapisnik o formiranju para, nelegalne Skupštine opštine Bratunac, to jest Srpske skupštine opštine Bratunac, ja ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste imali priliku da pročitate ovaj zapisnik i da se upoznate sa događajima koji su opisani u njemu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja nisam imao priliku prije da se upoznam sa ovim zapisnikom, ali mi je poznato da je formirana... Dakle, Srpska skupština opštine Bratunac u decembru 1991. godine, vlada, to jest Izvršni odbor, pored legalne ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Gospodine Bećireviću, hoćete li molim vas, da se koncentrišete samo na ono šta vas pita gospodin Grum i da ograničite svoje odgovore samo na ta pitanja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste početkom ove nedelje imali priliku da pročitate ono šta se sada nalazi pred vama?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, da, imao sam priliku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Što se tiče događaja koji su opisani u tim zapisnicima, događaja o kojima vi lično možda nešto da znate, možete li da nam kažete da li su oni dobro opisani?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, oni su u cijelosti dobro opisani ovdje, jer je meni, časni Sude, bilo poznato da je SDS formirao Srpsku skupštinu opštine Bratunac, i vladu ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, sad bih želeo da se osvrnemo na sledeće. U vašoj izjavi vi govorite o vojnom prisustvu JNA u Ljuboviji. Da li ste vi videli vojna sredstva koja su bila okupljena u Ljuboviji i, ukoliko jeste, hoćete li da nam, molim vas, opišete o kakvoj se to vojnoj opremi i sredstvima radi?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, lično sam vidio da se stacionirala artiljerija sa druge strane Drine u rejonu Ljubovije i to u rejonu Krša, to su, dakle, bili tenkovi, haubice i druga teška oruđa čije su cijevi bile usmerene prema opštini Bratunac u Bosni i Hercegovini. To je bilo opšte

poznato za sve građane opštine Bratunac, jer svako je to mogao da vidi svojim očima, pa i ja. Sobzirom da sam se nalazio na takvom radnom mjestu ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, možete li da nam kažete koliko ste otprilike videli tenkova i haubica?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, na samom Kršu, to je dva kilometra od Bratunca sa druge strane Drine, samo na jednom mjestu bila su najmanje dva oruđa tenk i transporter čije su cijevi bile usmjerene prema naseljima u opštini Bratunac. Isto tako, na drugoj koti, naspram Voljavice i Bjelovca bile su nekoliko oruđa usmjerenih sa cijevima prema Bratuncu i naseljima oko Bratunca.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želeo da se osvrnemo na mart 1992. godine. Da li ste tokom tog vremenskog perioda saznali da se članovi srpske zajednice tajno obučavaju od strane Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, to mi je jako bilo poznato obzirom da sam radio na takvom jednom radnom mjestu, da su kod mene svakodnevno ljudi dolazili građani bošnjačke narodnosti i izjavljivali negodovanje kako se u selu Vranješevići vrši obuka srpskih snaga od strane oficira Jugoslovenske narodne armije. Posle takvih pritisaka od strane građana koji su izvršili na rukovodstvo opštine Bratunac gdje sam i ja bio, dakle, u tom rukovodstvu, ja i predsjednik Skupštine opštine Bratunac smo lično otišli u komandu korpusa Jugslovenske armije u Tuzli i tražili od komandanta Jankovića i njegovog pomoćnika da nam kažu o kakvoj se to radi jedinici i mogućnosti da se ona dislocira iz tog sela odakle je došla.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, kad ste otišli u Štab korpusa u Tuzli, sa kim ste konkretno razgovarali?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Konkretno smo razgovarali, dakle primio nas je Janković i njegov pomoćnik Gavrić koga sam ja lično poznao od ranije, jer je dolazio kod mene u sekretarijat da vrši mobilizaciju jedinica ratnih koje su im trebale 1991. godine za rat u Hrvatskoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta su vam oni rekli kad ste se vi žalili na tu tajnu obuku koju su sprovodili oficiri JNA?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Doslovce su nam rekli, časni Sude, da trenutno ne znaju o kakvoj se radi jedinici, a da će oni, u roku od dva dana,

poslati dvojicu oficira, Šadića i Simića i da dođu u Bratunac i da zajedno sa nama odu na lice mjesta da izvršimo, dakle, nekakvu inspekciju to jest kontrolu da vidimo o kakvoj se radi to jedinici. Nakon dva dana kada su trebali da dođu u Bratunac, oni se nisu pojavili. Nazvali smo ih telefonom, lično je predsjednik razgovarao, ja sam bio pored njega u kancelariji jer me to jako interesovalo, javio se je Gavrić koji je rekao da su oni utvrdili da se ne radi ni o kakvoj jedinici iz zone odgovornosti korpusa iz Tuzle, niti o jedinici iz Sarajevsko-romanijskog korpusa JNA nego da se radi o jedinici koja je došla iz Jugoslavije i da oni nemaju nikakve nadležnosti nad tom jedinicom i da nam, sa te strane, oni ne mogu pomoći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, to područje gde se vodila ta obuka, da li se ona nalazila u zoni odgovornosti Tuzlanskog korpusa?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, to je se nalazila u zoni odgovornosti Tuzlanskog korpusa, ali tu prije rata nije bilo nikada, nikakve jedinice Jugoslovenske narodne armije da je bila stacionirana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, sada ću da vas zamoliti da pogledate set od dva dokumenta koji su sastavljeni treće nedelje aprila 1992. godine. Prvi dokument je dokazni predmet Tužilaštva 443, tabulator 4. Sada ću vas da zamolim da pročitate sve rečenice. Prva je rečenica pod 1, a sledeća je pod 3 i da nam date svoj komentar.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovo je jedna naredba o formiranju štabova komandi jedinica TO koji je potpisao Krizni štab srpske opštine Bratunac. "Član 1: Poslove odbrane na teritoriji Srpske opštine Bratunac preuzima Teritorijalna odbrana srpske opštine. Član 3: Sve odluke oko upotrebe Teritorijalne odbrane donosi Krizni štab na prijedlog Komandanta srpske teritorijalne odbrane". Moj komentar bi bio ovaj, časni Sude. U to vrijeme, ja sam bio u opštini Bratunac, radio sam, dakle ja sam radio do 17. aprila 1992. godine i nisam imao priliku da se upoznam sa ovim dokumentom, dakle, to je sve rađeno u to vrijeme, u tajnosti. I iz ovoga ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, na osnovu vašeg zapažanja i vašeg iskustva iz tog vremenskog perioda, da li postoji neka veza između onog šta je sadržano u ovom dokumentu i one obuke koju je obavila JNA, koju ste malopre opisali?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, upravo vidi se, znači, da postoji veza između obuke koja je vršena u Vraneševićima i ove naredbe koju je izdao Krizni štab Srpske opštine Bratunac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, sad ću da vas zamolim da pogledate dokument od 16. aprila 1992. godine, to je pod tabulatorom 5, dokaznog predmeta Tužilaštva 443. Molim vas da pogledate ovaj dokument, da nam kažete da li prepoznajete pečat koji se ovde nalazi, a onda da nam ukratko kažete kakva je sadržina ovog dokumenta.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja ovaj dokument, isto tako nisam imao priliku prije da vidim, ali mogu ovde da izjavim da mi je poznat ovaj pečat koji je ovjeren od strane Srpske opštine Bratunac koja je formirana u decembru 1991. godine, iako je postojala legalna Skupština opštine Bratunac. Dakle, ovim je bilo sve pripremljeno, ovom jednom naredbom je bilo sve pripremljeno za okupaciju Bratunca koja se desila dan kasnije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo pravilno da se kaže da se u ovom dokumentu radi o mobilizaciji pripadnika srpske zajednice da bi se formirale odbrambene snage?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Iz same prve tačke se vidi da je izvršena, da je donešena odluka o opštoj mobilizaciji srpskog naroda, a na osnovu odluke Srpskog predsjedništva Republike BiH. Dakle Krizni štab Srpske opštine proglasio je tog dana opštu mobilizaciju za sve punoletne građane srpske nacije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, upravo ste spomenuli nešto šta se desilo sledećeg dana, to je preuzimanje vlasti. Ja bih sada želeo da se osvrnemo na 17. april. Možete li da nam opišete da li su tokom tog dana došli neki ljudi za koje ste vi smatrali da su bili Arkanovi "Tigrovi"?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, 17 aprila 1992. godine došao sam na posao u Skupštinu opštine Bratunac, imao sam dakle, nameru da tog dana radim svoj rad, prolazeći pored "Fontane" u Bratuncu, primjetio sam meni nepoznate naoružane osobe u kojima sam prepoznao, jer sam prije toga video na televiziji odnosno kada je okupirana Bijeljina 31. marta 1992. godine odnosno Zvornik 8. aprila 1992. godine, primjetio sam dakle, paravojne formacije koje su došle iz Srbije, radilo se o arkanovcima, šeseljevcima i pripadnicima Jugoslovenske narodne armije. Dakle, bile su tri vrste uniformi koje su čuvalе pristup hotelu "Fontana". Raspitao sam se

i utvrdio da se tamo vodi sastanak oko predaje opštine Bratunac i legalnih organa MUP-a Bosne i Hercegovine tim paravojnim formacijama koje su došle iz Srbije. Bile su sa raznim oznakama. Primjetio sam oznake ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, molim vas, mi smo pročitali vašu izjavu, gospodine Bećiroviću i predstavnik Tužilaštva vam samo postavlja neka dopunska pitanja koja se nadovezuju na to. Prema tome, koncentrišite se samo na pitanja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, od ovih paravojnih jedinica za koje kažete da su bile iz Srbije, da li biste mogli da nam navedete samo one koje ste mogli da prepoznate?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Dakle, prepoznao sam, časni Sude, arkanovce, šešeljevce i bili su ljudi u uniformi Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ove tri grupe koje ste pomenuli, da li su one bile izmešane međusobno ili su bile na različitim lokacijama i delovale odvojeno, nezavisno jedna od druge?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: One su bile, časni Sude, izmješane i cilj im je bio da skupa zaštite ljude koji su se nalazili "Fontani", u hotelu na pregovorima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Otprilike u to vreme, da li vam je pokazan primerak proglašenja koji se odnosi na ono šta se događalo u Bratuncu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, imao sam priliku da dobijem taj primjerak proglašenja koji je izdala Jugoslovenska armija, a u tom proglašenju je stajalo da se poštuje legalna vlast, da se poštuju sve konfesije i dodata je jedna rečenica ironično, "da je brat mio koje vjere bio". Isto tako, traženo je da se preda naoružanje od strane bošnjačkih paravojnih, tako su ih oni nazvali, snaga. U potpisu je stajalo ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želeo da vas zamolim da pogledate dokazni predmet Tužilaštva 443, tabulator 6. Ovaj dokument se tiče razoružavanja građana, a mene interesuje sledeće, da li prepoznajete potpis koji se nalazi pri dnu ovog dokumenta?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovaj potpis ne mogu da poznam, ali mi je poznato da je donešena jedna ovakva odluka o razoružanju

građana koji posjeduju oružje na području opštine Bratunac izdato od strane Kriznog štaba Srpske opštine Bratunac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I otprilike, u to vreme da li je bilo aktivnosti koje su vršile srpske snage u gradu, a koje su bile usmerene ka razoružavanju muslimanskog stanovništva? Samo mi odgovorite sa da ili ne, molim vas.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, da, bilo je tih aktivnosti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada molim da se svedoku pokaže dokazni predmet 443, tabulator 7. Gospodine, ovde se opet radi o dokumentu iz Bratunca koji je izdat 16. juna 1992. godine. Molim vas pogledajte ova imena koja su navedena u ovom dokumentu i da nam kažete koje od ovih ljudi znate, koje ne znate, ukoliko ima takvih.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovdje ima pet imena, ja poznajem pod rednim brojem 2, dakle Miroslava Đeronjića, pod rednim brojem 3, Tešić Zorana, on je bio dakle, sekretar SDS-a, Jovana Nikolića i Stanka Petrovića, dakle ovu četvoricu zadnjih sam lično poznao, sa njima sam saradivao, radio, a što se tiče ovog prvog, Dragana, doktora Jokanovića, ja njega nisam nikada vidio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovaj dokument govori o osnivanju ratnog predsedništva opštine. Recite nam da li je takvo Ratno predsedništvo osnovano u Bratuncu, koliko je vama poznato?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je, dakle, da je formirano Ratno predsjedništvo po strani Srpske opštine Bratunac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada, molim vas, pogledajte tabulator 8, dokazanog predmeta 443. To je dokument datiran sledećega dana, 17. juna 1992. godine. Recite nam ko je autor ovog dokumenta?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, autor ovog dokumenta je predsjednik Predsjedništva doktor Radovan Karadžić i on ovim dokumentom potvrđuje imenovanje članova ratnog povjereništva za Srpsku opštinu Bratunac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: 17. aprila 1992. godine, da li ste vi toga dana otišli iz Bratunca u Konjević Polje gdje ste ostali do 15. marta 1993. godine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, tog dana kada sam vidio šta se dešava u Bratuncu da su došle te jedinice, ja sam se jedva izvukao iz Bratunca i otišao sam u svoj rodni kraj Konjević Polje gdje sam ostao sve do 15. marta 1993. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vašoj izjavi govori se dosta detaljno o događajima u Glogovu. Sa tim u vezi želim da vas pitam da li se nakon događaja u Glogovu... Da li su ljudi iz Konjević Polja blokirali snage JNA dok su one pokušavale da napustite Bosnu? Molim vas da nam opišite šta se dogodilo između ljudi Konjević Polja i JNA?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, mi smo imali naredbu da put Konjević Polje - Bratunac, odnosno Konjević polje - Drinjača držimo otvorenim sve do 19. maja 1992. godine, odnosno taj rok od strane Predsjedništva Bosne i Hercegovine još produžen za tri dana tako da smo mi ovaj taj put držali sve do 22. maja 1992. godine otvorenim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A 22. maja 1992. godine da li ste vi zajedno sa drugima blokirali cestu kada je prolazila JNA?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Mi nismo, ovaj, blokirali cestu, dakle 22. maja, jer je JNA već izašla iz centralne Bosne i Hercegovine prema Srbiji, ali su mnoge jedinice ostale, samo su promijenile oznake i ostale su na prostorima Bosne i Hercegovine da ratuju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u jednom trenutku u Konjević Polju uspostavljena blokada?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, časni Sude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kojeg dana?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Dana ...

SUDIJA MEJ: Molimo vas da pažljivo slušate pitanja predstavnika Tužilaštva.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kojeg datuma?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: 29. je bio zatvoren put, 29. maja je bio zatvoren put 1992. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li može da se kaže da je u mesecima koji su usledili došlo do velikih borbi i napada u području Konjević Polja?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, da, tačno je došlo do velikih borbi na ovim prostorima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tokom tih borbi videli i avione ili druge letelice kako učestvuju u borbama?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, svakodnevno su avioni Jugoslovenske narone armije nadlijetali i granitirali sa teškim bombama, takozvanim "krmačama" prostor Konjević Polja, Cerske i Kamenice koje čine jednu enklavu, zasebnu okruženu sa svih strana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Posle službenog povlačenja JNA, da li ste vi saznali da pripadnici preimenovane Vojske Jugoslavije takođe učestvuju u tim borbenim aktivnostima?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, to mi je poznato da su te jedinice samo promijenile uniformu, odnosno oznake, a da su ostali sa naoružanjem da ratuju u Bosni i Hercegovini, da napadaju prostor spolja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je tokom tog vremenskog perioda bilo i drugih jedinica koje ste mogli da identifikujete, a koje su nosile posebne uniforme koje su mogle da se prepoznaju?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Prilikom napada, Časni Sude, slobodnih prostora i Cerske, Kamenice, pored jedinica Jugoslovenske narodne armije i domaćih srpskih jedinica tu su učestvovala i crvene, takozvane Crvene beretke, odnosno arkanovci i šešeljevci kako bi taj prostor stavili po svoju kontrolu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada želim da skrenem vašu pažnju na januar 1993. godine. Da li su tada srpske snage započele veliku ofanzivu u području Bratunca?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, srpske snage su započele jednu veliku i žestoku ofanzivu na prostore, slobodne prostore Bratunca i Srebernice u periodu od 13. januara pa sve do 17. aprila 1993. godine kada su ti prostori okupirani i narod sa tih prostora je bio primoran da se povuče u enklavu Srebrenice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste uspeli da saznate odakle su došle snage kojima ste se vi odupirali?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, uspio sam da saznam da te jedinice dolazile iz Srbije, da su prešle most u Zvorniku, da su prešle most ljubovijski u Bratuncu, da su prešle most u Bajinoj Bašti i da su dakle, sa tri strane došle te jedinice, tri korpusa. I da su zajedno sa snagama bosanskih Srba napale te slobodne prostore Armije Bosne i Hercegovine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u tom vremenskom periodu videli avione i ako jeste, opišite nam o kakvoj se vrsti aviona radi?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, časni Sude, vidio sam i zrakoplove kako preljeću i dolaze iz pravca Srbije i neselektivno gađaju slobodne prostore, u to vrijeme Konjević Polja i Cerske, a isto tako i helikoptere koji su u niskom letu sa navođenim raketama, bombama gađali položaje Armije Bosne i Hercegovine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada bih želio da pređemo na mart 1993. godine. Da li su srpske snage uspele u svojim nastojanjima i da li su Muslimani iz tog džepa, civili i vojnici koji su ih branili, da li su se povukle u područje Srebrenice?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, civili iz Cerske Kamenice su sili u Konjević Polje, a nakon toga bili su prinuđeni svi skupa da se povuku u pravcu Srebrenice. To je bilo, dakle, 15. marta 1993 godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete koliko je otprilike civila bilo u toj grupi?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, iz Cerske Kamenice je došlo oko 5.000 civila, a iz Konjević Polja isto tako moralo da se povuče najmanje 5.000 civila, tako da je iz te tri enklave najmanje 10.000 civila moralo da se uputi prema Srebrenici.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je u toj grupi bilo vojnika?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, u toj grupi su bili ostaci Armije Bosne i Hercegovine koje su razbijeni od strane neprijateljskih snaga u može se reći negdje oko 100 do 150 ljudi koji su držale odstupnicu civilima da ne ostanu u okruženju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada idemo na jednu drugu temu. Pogledajte molim vas dokazni predmet Tužilaštva 443, tabulator 10, to ćete da vidite i na monitoru pred vama. Da li prepoznajete ono šta se vidi na ovoj fotografiji?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, da, prepoznajem. Radi se o temeljima vjerskog objekta džamije u Trnčić Polju, u mom rodnom mjestu. Ta džamija je tokom 1993. godine, dakle 15. marta bez ikakvog razloga od strane tenkova je napadnuta i jednostavno su je izbušili tenkovskim granatama. Nakon dva, tri mjeseca kada sam išao u svoj rodni kraj vidio sam samo gomilu od te džamije, to jest ostaci od te džamije, a ovo sad što vidim ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, recite nam da li ste vi bili prisutni kad je gađana ta džamija?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, bio sam prisutan, svega nekoliko stotina metara sam bio udaljen kada su tenkovi došli, svega na pedesetak metara od te džamije i svoje su cijevi okrenuli u pravcu džamije i počeli su da gađaju tu džamiju i ona je bila sva izbušena od tenkovskih granata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam da li ste uspjeli da identifikujete tenkove koji su gađali džamiju, kojoj jedinici, odnosno vojsci su pripadali?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, radilo se, dakle o tenkovima JNA, "SMB-e" boje, o tenkovima, takozvanim "M84".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste videli da tenkovi gađaju džamiju?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Radilo se dakle, časni Sude, o datumu 15. mart kada smo mi ovaj zadnji put bili na tim prostorima, 15. mart 1993. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U to vreme JNA više nije postojala, podelila se u dve vojske. Recite nam, taj tenk koji je gađao džamiju, kojoj vojsci je taj tenk pripadao?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tenk je pripadao zajedničkim snagama koje su napadale Konjević Polje, dakle jugoslovenske armije i snaga bosanskih Srba. Dakle, one su zajedničkim snagama napadali Konjević Polje i dakle pripadao je tim snagama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da je ta grupa ljudi otišla u Srebrenicu. Recite nam, molim vas, kojeg datuma ste stigli u Srebrenicu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: 15. marta, sam konačno napustio, 1993. godine, a sutradan sam 16. marta već bio u centru grada Srebrenice zajedno sa narodom koji je došao sa tih prostora.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ako sad ostavimo po strani 10.000 ljudi za koje ste nam rekli da su došli u Srebrenicu, recite nam koliko je ljudi bilo u Srebrenici kad ste vi stigli?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, u Srebrenici je bilo najmanje 40.000 civila koji su došli sa svih prostora okupiranih oko Srebrenice. Sve se smjestilo na taj jedan mali prostor od svega nekoliko kilometara.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molimo vas da nam ukratko opišite životne uslove u Srebrenici u to vreme?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, u to vrijeme kada sam došao u Srebrenicu taj narod je bukvalno na ulici ležao, žene, djeca. Na svakih 10 metara bila je naložena vatra jer je bilo hladno vrijeme. Ljudi su se pokušali da ugriju, jer nije bilo mjesta da se taj narod smjesti u stambene zgrade, jer većina tih stambenih zgrada je bila porušena. Dakle, u toj Srebrenici nije bilo vode, nije bilo struje, jer je dotok vode i struje bio prekinut od strane agresorskih snaga

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vreme dok ste se vi nalazili u srebreničkoj enklavi, recite nam šta ste vi tada znali o humanitarnim konvojima koji su išli prema Srebrenici i da li su uspeli da dođu do Srebrenice?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, po mom dolasku u Srebrenicu saznao sam da su prije toga uspeli da se u Srebrenicu probiju jedan ili dva konvoja humanitarne pomoći. A tada kada smo mi stigli došlo je još nekoliko tih konvoja i u povratku je negdje oko 2.500 civila otišlo prema Tuzli, ali su ti konvoji koji su trebali da dolaze po demilitarizaciji Srebrenice sedmično, najmanje jednom oni su zaustavljani od snaga bosanskih Srba u Bratuncu i Ljuboviji i nije im dozvoljen prolaz do Srebrenice da dovedu hranu, odjeću i ostalo narodu koji je bio bukvalno gladan u Srebrenici.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Samo da razjasnimo jednu stvar iz ovog vašeg odgovora. Konvoji koji su odlazili i prevozili ljude iz Srebrenice prema Tuzli, da li su njih puštali ili zaustavljali?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Konvoji su dakle zaustavljani, jedni su zaustavljani i ta pomoć nije dolazila u Srebrenicu. Iz nekih konvoja koji su ovaj došli..

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, pitam vas sada o konvojima koji su odlazili iz Srebrenice prema Tuzli. Da li su ti konvoji zaustavljani, da li je neko sprečavao te konvoje da napuste Srebrenicu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Što se tiče tih konvoja koji su se vraćali iz Srebrenice nije bilo zaustavljanja od strane srpskih snaga, ali civili u Srebrenici su ovaj zaustavljali te konvoje, jer su nastojali da po svaku cijenu se dokopaju tih konvoja da uđu u njih i da se odatle izbave iz Srebrenice. Dakle, bilo je zaustavljanja od strane civila koji su htjeli da napuste taj prostor.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li sam u pravu, ako kažem da su vojne aktivnosti od aprila 1993. godine do početka 1995. godina u području Srebrenice bile veoma malog, niskog intenziteta u upoređenu sa onim šta se dešavalo u drugo vreme?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude ...

SUDIJA MEJ: Nisam siguran da sam shvatio ovo pitanje. Na čije vojne aktivnosti mislite?

TUŽILAC GRUM: Mislim na obe strane.

SUDIJA KVON: Mislite, dakle, na borbe?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Dakle, da li su borbe u tom periodu, ako ih uporedimo sa periodom pre aprila 1993. godine i posle početka 1995. godine bile niskog intenziteta?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, da te ovaj borbe su bile niskog intenziteta i skoro ih i nije bilo, osim par incidenata koji se dešavale.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je početkom 1995. godine došlo do promena?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Početkom 1995. godine počele su stalne provokacije od strane jedinica koje su držale u okruženju Srebrenicu. Izviđanje je vršeno svakodnevno, avijacija koja je dolazila svakodnevno

iz pravca Srbije i vršio se... Vršilo se sistematsko pripremanje za konačnu okupaciju Srebrenice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u jednom trenutku vi i jedna velika grupa drugih muškaraca u Srebrenici doneli odluku da napustite enklavu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, da. To se desilo 11. jula 1995. godine kada više nije bilo spasa za Srebrenicu i narod koji se našao u njoj i mi smo donijeli odluku da tog dana pokušamo da se probijemo do sa Buljima u pravcu Tuzle kroz neprijateljsku teritoriju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čega ste se vi bojali, šta ste mislili da bi moglo da se dogodi ako Srebrenica padne?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, prije svega ja i moji saborci smo se bojali da ako padnemo njima u ruke, neprijateljskim snagama da ćemo biti likvidirani odmah, bez ikakvog suda i suđenja. I zato smo se odlučili ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je taj vaš strah bio zasnovan na nekom konkretnom događaju koji se ranije odigrao?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, upravo ovaj naš strah je bio zasnovan na događajima koji su se desili u aprilu i maju 1992. godine kada su te neprijateljske snage, agresor iz Srbije upao u Bratunac i bez ispaljenog metka od strane Bošnjaka samo za taj mesec i po dana pobijeno je oko 1.000 civila, žena i djece u Bratuncu, samo u "Vuk Karadžić" školi oko 500 civila. I znali smo da, ako su oni tako ovaj doživjeli sudbinu koji nisu pružali nikakav otpor, šta tek onda nas očekuje posle tri, četiri godine ratovanja

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam otprilike kažete koliko se ljudi nalazilo u koloni koja je išla sa vama?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, po mojoj procjeni ta kolona je brojala od 12.000 do 15.000 muškaraca i ona je se protezala nekih 10 do 15 kilometara u svom probijanju prema Tuzli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada vas molim da pogledate fotografije koje ćete da vidite na ekranu pred vama. Sledeća fotografija je dokazni predmet Tužilaštva 443, tabulator 8. Ne. Izvinjavam se tabulator 9. Recite nam da li prepoznajete te fotografije?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovu fotografiju prepoznajem, radi se o vjerskom objektu, džamiji koja je bila u Glogovoj i koja je srušena i dovedena u ovo stanje u periodu 9, 10. maj 1992. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I konačno, pogledajte, molim vas, jedan dokazni predmet koji je već uvršten u spis. To je dokazni predmet Tužilaštva 440, tabulator 3. Da li prepoznajete šta se nalazi na toj fotografiji?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude i ovu fotografiju prepoznajem, radi se o vjerskom objektu, džamiji koja se nalazila prije rata u Bratuncu u centru grada, a koje danas nema.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, nemam više pitanja za ovog svedoka. Zbog kratkog vremena ja nisam prošao kroz sve dokazne predmete, pa ću možda posle unakrsnog ispitivanja da kažem Sudu od kojih dokaznih predmeta odustajemo.

SUDIJA KVON: Pre nego što počne unakrsno ispitivanje, imam jedno pitanje za Tužilaštvo. Molim sudskog poslužitelja da na grafoskop stavi tabulator 8, dve verzije na BHS-u. U engleskoj verziji stoji da je broj 3134 kopija istog dokumenta. Molim vas, stavite i jednu i drugu stranu, kako bi videli obe u isto vreme. To je znači potvrda koji je izdao gospodin Karadžić, ali ako pogledate ove dve strane, videćete da redovni broj rukom napisani izgleda drugačije. Takođe potpis gospodina Karadžića izgleda drugačije i pečat je drugačiji. Možete li da nam objasnite zašto postoje dve verzije, dva originala na BHS-u istog dokumenta, zašto je to gospodin Karadžić dva puta potpisivao? To možete da nam kažete posle pauze.

TUŽILAC GRUM: U redu. Pogledaću našu evidenciju u dokumentima.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Sudski poslužitelj može da se vrati na mesto. Ovako, budući da smo počeli 15 minuta kasnije, danas ćemo da kasnimo u celom našem rasporedu 15 minuta. Dakle, gospodine Miloševiću, imate još 15 minuta pre pauze. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Samo da prethodno raspravimo, gospodine Mej (May), ovaj svedok je juče uveden kao svedok po Pravilu 92bis, je li tako?

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: A kao što vidite, pored toga što je uveden sa svim tim papirima kao svedok po Pravilu 92bis ispitivan je, po vašem računu, samo sat i 15 minuta. Uz to, koliko ćete vi meni dati vremena?

SUDIJA MEJ: Glavno ispitivanje je trajalo sat i 10 minuta. To ćemo da uzememo u obzir. Samo trenutak, da se posavetujem

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Dva sata.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Bećiroviću, prema podacima koje ste pomenuli, vi ste ustvari sazvali Inicijativni odbor za osnivanje Stranke demokratske akcije u Bratuncu, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li taj sastanak održan juna 1990. godine u Voljavici, čitaonici kluba "Podrinje"? Odgovorite mi samo da ili ne.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su Inicijativni odbor pored vas i onih koje ste već nabrojali sačinjavali i glavni imam Islamske zajednice Bratunac, Mustafa efendija Mujkanović, Nezir Muratović, profesor istorije iz Pervana, pomenuli ste Gušića, Šemsudin Duraković, građevinski inženjer iz Bratunca, Hasan Smajlović iz Bratunca, direktor Veterinarske stanice, Safet Džanić, Almaz Mehmetović, Džemal Mašić, iz Voljevice, Akić, Siručić, Haso Ibrahimović iz Glječeve, Azem Džamić iz Bratunca. Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Većinu sam je već pomenio u svom svjedočenju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesam li nekog pogrešio?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pa, u imenima ste pogriješili, malo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite u izgovoru imena ...
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ne u licima?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je sa ovim glavnim imamom Mujkanović efendijom Mustafom? Je li on bio tamo isto tako sa vama?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako da tako jednog najuglednijeg člana ne pomenete?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pa nije mi bila namjera da njegovo ime, nego u tog momenta nisam se sjetio, ali to ništa nije sporno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja razumem da vam nije bila namera da pominjete njegovo ime. Da li je tačno da je osnivačka skupština SDA Bratunac, dakle ovo je bio Inicijativni odbor, a Osnivačka skupština održana 1. septembra 1990. godine, znači 1990. godine na gradskom stadionu, uglavnom, pred 10.000 ljudi? Je li tako?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno je to. Ništa nije sporno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da ste vi bili generalni sekretar SDA Bratunac? Je li tako?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da ste vi bili član Ratnog predsjedništva opštine Bratunac i da ste to postali na sastanku koji je održan u Konjevića Polju 16. jula 1992. godine?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno je to, ali posle onih zločina koji su se desili u Bratuncu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas samo pitam da mi odgovorite sa da ili ne, da ne bi gubili vreme. Zločine ćemo da vidimo posle. Da li je tačno da ste bili predsjednik Ratnog predsjedništva Bratunac?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Predsjednik Ratnog predsjedništva Konjević Polja, ali ne i Bratunca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, predsjednik Ratnog predsjedništva ste bili vi lično, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Lično, ali Konjević Polja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali da li je tačno da ste 1991. godine neposredno i aktivno bili angažovani na formiranju i ustrojstvu Patriotske lige naroda u Bratuncu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. A da li je tačno da je Patriotska liga naroda ustanovljena u februaru mesecu 1992. godine na sastanku koji je održan u Mesnoj zajednici Voljavica, na kome ste vi bili prisutni i učestvovali u radu Predsedništva? Je li tako ili nije?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tako je, bio sam prisutan tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A, dakle, bili ste prisutni kad je ustanovljena Patriotska liga februara 1992. godine, a maločas kažete da nije tačno da ste se angažovali na formiranju Patriotske lige?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio tu prisutan, a šta je bilo od te Patriotske lige tu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kao posmatrač ste bili prisutni, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Bio sam prisutan dakle, kao posmatrač više ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kao predsjednik Ratnog predsjedništva?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: U to vrijeme nisam bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da ste odmah po osnivanju Patriotske lige Bratunac zajedno sa kapetanom Velidom Šabićem,

bivšim oficirima i dezerterima iz JNA pristupili osnivanju Patriotske lige za Konjevića Polje?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, mi smo to, bili prinuđeni na to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne ulazim u to da li ste bili prinuđeni ili niste bili prinuđeni, valjda su i Srbi bili prinuđeni da se brane, pa vi objašnjavate drugačije. A da li je tačno da je Šabić postao komandant štaba Patriotske lige Konjevića Polja, a vi član štaba, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da ste 8. aprila 1992. godine svu vojnu i političku vlast u Konjevića Polju preneli na takozvani krizni štab Konjevića Polja?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da ste odmah po osnivanju Kriznog štaba organizivali grupu dobrovoljaca koju ste uputili na Kula Grad u Zvorniku radi borbi sa Srbima?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je samo bio pokušaj da se pomogne ljudima koji su pokušali da odbrane ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam samo da mi odgovorite da ili ne, pošto ste ovde položili zakletvu, a čujem da ste pravnik i advokat. Jeste li organizovali grupu dobrovoljaca koju ste uputili u Kula Grad za borbu sa Srbima?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Bio sam jedan od organizatora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bili ste jedan od organizatora? Dobro. A da li je tačno da ste 15. aprila 1992. stavili na raspolaganje oružanim snagama vi sebe, stavili na raspolaganje 15. aprila, dakle 1992. godine stavili se na raspolaganje oružanim snagama BIH-a?

prevodoci: Molimo vas da pravite pauze između pitanja i odgovora zbog prevoda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se prevodiocima, dakle, evo, ponoviću pitanje. Da li je tačno da ste se 15. aprila 1992. godine stavili na

raspolaganje oružanim snagama Republike Bosne i Hercegovine? Je li to tačan datum?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Taj datum formalno jeste, ali stvarno je kasnije to se desilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači postoji formalan i postoji stvarni datum?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Stvarno je to se desilo 27. aprila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi da li je tačno da ste kao major Armije Bosne i Hercegovine bili na položaju pomoćnika komandanta za moral i verska pitanja u Osmoj operativnoj grupi Srebrenica?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno. Ja nikada nisam imao taj čin majora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste u tom svojstvu ...

SUDIJA MEJ: Recite nam sledeće, molim vas. Ovde se tvrdi da ste vi bili major? Je li to tačno ili ne?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Nije tačno, časni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. Da li ste bili pomoćnik komandanta za moral i verska pitanja u Osmoj operativnoj grupi Srebrenice?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pa, u Osmoj operativnoj grupi nisam bio pomoćnik, jesam bio u jednoj brigadi. To je različito.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za šta? Za verska pitanja?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Za moral i vjerska pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle ću vas pitati o tome šta sadrže ta verska pitanja. A da li ste u tom svojstvu bili pod neposrednom komandom Nasera Orića?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pod njegovom neposrednom komandom nisam bio. Ja sam bio pod neposrednom komandom Veiza Šabića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja ću vam dati dokazni predmet. Evo pročitacu vam prvo ovo, to je dokazni predmet, dokument koji sam dobio od ove suprotne strane, pod brojem 01837914. "Mišljenje i predlog komandanta Osmе operativne grupe Srebrenica". I u tom dokumentu stoji: "Bećirević Bešira Džemail stavio se na raspolaganje oružanim snagama Republike Bosne i Hercegovine od 15. aprila 1992. godine". Piše, doduše 15. 04. 1992. godine, a ja čitam aprila. "Angažovan u oružanim snagama RBiH od 15. aprila 1992. godine. Nalazio se na dužnosti pomoćnika komandanta za moral, LPD-a i verska pitanja. Zahtevam prijem u aktivnu vojnu službu i predlažem da se proizvede u čin majora. Bećirević Džemail u početnom periodu rata angažovao se na pripremi i organizovanju naroda za pružanje otpora neprijatelju sa Velidom Šabićem. U toku rata nalazio se na političkim funkcijama predsednika Ratnog predsedništva Konjevića Polja od jula 1992. do 21. januara" i onda nedostaje ovde, "da bi 23. januara bio izabran za Mesnu zajednicu Konjevića Polje. 10. januara 1994. godine postavljen za pomoćnika komandanta za moral i verska pitanja. Komandant ...

SUDIJA MEJ: Dosta. Svedok ne može na sva ova pitanja odjednom da odgovori. Dajte svedoku da pogleda taj dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hoćete da ga stavite i na... A ima ga, evo već vidim, gospodin Grum. Drago mi je da je tako efikasan.

SUDIJA MEJ: Molim vas da pogledate ovaj dokument. Ako imate primerak za prevodioce bilo bi odlično, ali vidim da niste nikome podelili ovaj dokument. Gospodine Bećireviću, pogledajte ovo, molim vas i recite nam šta znate? Neka svedok prvo pogleda dokument, a onda ga stavite na grafoskop.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Je li možemo dalje?

SUDIJA MEJ: Možete li da nam nešto kažete o tom dokumentu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Na raspolaganje, časni Sude... Na raspolaganje Armiji BiH-a ja sam se stavio 27. aprila, a ne 15. aprila 1992. godine. A što se tiče ovih mojih funkcija koje sam ja obavljao u Konjević Polju, to ništa nije sporno. U Srebrenici ...

SUDIJA MEJ: Izvolite, nastavite. U Srebrenici ...

SVEDOK BEĆIREVIĆ: U Srebrenici ja sam bio pomoćnik komandanta za moral i vjerska pitanja u 284. istočno-bosanskoj lahkoj brigadi koja je poticala sa prostora Konjević Polja i Cerske Kamenice. Dakle, ja sam bio odgovoran za tu brigadu.... Dakle u toj brigadi sam ja vodio tu funkciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je bilo brojno stanje te brigade?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ta brigada je brojala, negdje oko 1.000 vojnika bilo je na spisku. Od toga svaki treći, četvrti naoružan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, mislim te opise smo već čuli. Ne znam čime ste pobili sve te Srbe i sravnili sa zemljom sva srpska naselja oko Srebrenice sa svakim trećim naoružanim?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Sačekajte malo. Hoću da pojasnim ovaj dokument koji ste predočili svedoku. O kakvom se dokumentu radi, gospodine Bećireviću, možete li da nam to objasnite?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Vjerujte, ja ovo prvi put, časni Sude, vidim. Prema tome ovaj, vidim i potpis komandanta Osme operativne grupe. Ali, ja se ne sjećam da sam ja lično predlagao da mene neko unapređiva u neke činove. Ja sam imao u to vrijeme čin natporučnika i prema tome, nikako nisam mogao preskakati unapređenja. Dakle da bi došao do čina majora ja sam prvo morao ovaj podnijeti zahtev ili neko drugi za mene da dobijem čin kapetana. Tako da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine Mej, pošto je ovo dokument komandanta njihove Osme operativne grupe Srebrenica Nasera Orića, mislim da se može prihvatiti kao dokazni predmet, ukoliko vi to ne odbijete, naravno.

SUDIJA MEJ: U redu, usvojićemo to kao dokazni predmet. Molim poslužitelja da ode po taj dokument tako da možemo da mu dodelimo sledeći broj.

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane 129.

SUDIJA KVON: Trebalo bi po mom mojoj evidenciji to bude dokazni predmet 131.

sekretar: Da, u pravu ste, časni Sude, dokazni predmet Odbrane 131

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste jutros u ovom skraćenom usmenom ispitivanju, ali i na šestoj strani svoje izjave u petom pasusu opisali kako ste 17. aprila 1992. godine ispred hotela u Bratuncu videli neke, kako kažete, arkanovce, pa onda kažete šešeljevce koji su bili u specijalnim uniformama, je li tako? Samo da vidim tu vašu stranu šest izjave pošto... "Video sam tri vojnika ispred ulaza sa oružjem na gotovs, specijalne uniforme, maramu oko glave" i tako dalje. Otkud vam danas, pošto govorite da ste videli neke paravojne, otkud vi znate ko su, a drugo, otkud vam danas još i JNA, što u izjavi nemate?

TUŽILAC GRUM: Molim, časni Sude, da se izjava stavi pred svedoka. On navodi u svojoj izjavi i pripadnike paravojne grupe.

SUDIJA MEJ: U redu.

SUDIJA KVON: Molim vas da nam kažete u kom je to paragrafu?

TUŽILAC GRUM : To je paragraf 20, u ovoj numerisanoj verziji.

SUDIJA MEJ: Ne, pustite svedoka da on to nađe. Ne možete da ga sprečavate da odgovori na ono šta mu vi iznesete. Jeste našli to, gospodine Bećireviću?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Da, jesam, izvolite.

SUDIJA MEJ: Zadržite izjavu kod sebe, pa ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Gospodine Bećireviću, tokom ove pauze ili eventualnih drugih pauza tokom vašeg svejdočenja, molim vas da ni sa kim ne razgovarate o svom svedočenju sve dok ga ne završite, a to uključuje i predstavnike Tužilaštva. Sada pravimo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U izjavi ste pomenuli ono šta sam vam pročitao, dakle na šestoj strani, 17. aprila grupa arkanovaca stigla u Bratunac iz Srbije, ušli u hotel, zauzeli, video tri vojnika ispred ulaza sa oružjem na gotovs, imali specijalne uniforme i maramu oko glave i tako dalje, ali siguran da su bili iz Arkanove grupe. Ovde ne pominjete ni JNA, ni nikakve šešeljevce, a pominjete sada JNA, šešeljevce, arkanovce, pa čak i Crvene beretke, a ovde govorite o maramama oko glave. Je li ste vi to izmislili?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ništa nisam izmislilo, ja sam, ovaj tog dana bio u Bratuncu i vidio sam te pravojne formacije koje su došle iz Srbije sa različitim uniformama i oznakama koje su imali na rukavima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znate li, gospodine Bećireviću, da čak ni Srpska dobrovoljačka garda Arkanova nije uopšte bila u Bratuncu, već je bila neka kriminalna grupa iz Bijeljine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovo nije tačno, jer gledali smo svi u Bosni i Hercegovini na televiziji šta su arkanovci uradili u Bijeljini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite o Bratuncu. Vi govorite o Bratuncu, a ne o Bijeljini.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ali takvi, takve grupe su ušle i u Bratunac 17. aprila i okupirale ga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li kažete takve ili te?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Grupe, dakle koje su nosile istu uniformu, iste oznake koje su zauzele Bijeljину, bile su i 17. aprila 1992. godine u Bratuncu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vrlo dobro. Da li vi znate koje Nijaz Mašić?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, poznam Nijaza Mašića. To je jedan profesor koji je radio u srednjoškolskom centru u Bratuncu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. On je napisao knjigu koja se zove "Istina o Bratuncu".

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno da je on napisao tu knjigu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste ga lično poznavali, pretpostavljam, poznajete ga lično?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Lično ga poznajem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čak on u knjizi kaže da je bila formirana neka komisija Ratnog predsedništva opštine Bratunac sa sedištem u Srebrenici u sastavu Džemail Bećirević, Selmo Ibišević i Nijaz Mašić. Dakle, zajedno sa vama bio je član te tročlane komisije. Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ne znam o kakvoj govorite ratnoj komisiji. To je bila, dakle, jedna komisija koja je trebala, imala za cilj da izađe iz Srebrenice i da se domogne Tuzle, ali u toj svojoj nakani nikad nije uspela, jer je u prvom pokušaju od strane srpskih snaga napravljena zasjeda i moralo se vratiti gdje je bilo poginulih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, niste znači obavili taj posao, ali sam hteo da ustanovim vaš neposredni zajednički rad sa Nijazom Mašićem. E sada, molim vas nije li, međutim tačno pošto ste sve ovo nabrojali šta ste videli 17. aprila. Da stavimo sad po strani razlike iz onoga šta piše u izjavi, iz onoga šta ste ovde govorili. Odgovorite mi precizno na pitanje, nije li međutim tačno da vi 17. aprila 1992. godine uopšte niste bili ni u Bratuncu, ni u Hrnčićima, pa stoga niste mogli da vidite niti arkanovce ni šešeljevce ni vojnike, ni bilo šta drugo? Niste se tada mogli osetiti ni u kakvoj opasnosti, jer niste ni bili u Bratuncu 17. aprila?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, istina je da sam bio 17. aprila 1992. godine u Bratuncu i imaju svjedoci sa kim sam došao i sa kim sam se vratio. Imaju i Srbi koje sam zatekao u mojoj kancelariji, moj referent ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, gospodine Bećireviću, pročitacu vam pasus sa strane 65 knjige ovog Nijaza Mašića u kome piše doslovce, a daću vam, a on je označen, gospodine Mej, oznakom suprotne strane 02060087, strana 65 knjige. Pročitacu taj pasus: "Noću 27. na 28. april 1992. godine na Aganović brdu dolazi do novog sastanka naoružanih i uglednih ljudi Konjevića Polja. Na tom sastanku građani Konjevića Polja ... "

prevodioci: Molim vas da čitate malo sporije zbog prevoda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li prebrzo za prevodioce? "Na sastanku građani Konjevića Polja su upoznati sa zahtevom četnika te kasnije

njihovim namerama. Donešena je odluka da se što prije stupi u kontakt sa Cerskom i spriječi predaja oružja na tom području i tako stvori jedinstven front otpora agresoru". E sad, molim vas obratite pažnju na ovu sledeću rečenicu, ne preskačem ništa. "Velid Šabić i Džemail Bećirević su upoznali prisutne o svom putovanju 17. aprila 1992. godine u Tuzlu, gde ih je primio Fuad Hadžiabdić i rekao da im ne može pomoći u naoružanju uz preporuku" i onda se prelazi na sledeću stranu. Dakle, vi ste na tom sastanku upoznali prisutne o svom putovanju?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Pustite svedoka da odgovori na ove navode. Ono šta se ovde tvrdi od strane ovog autora, kao što ste čuli, gospodine Bećireviću, je da ste vi 17. aprila putovali u Tuzlu da biste pokušali da dobijete pomoć tamo. Je li autoru u pravu ili nije?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Časni Sude, ja ću vam odgovoriti na to pitanje. 17. aprila bio sam u Bratuncu do 12.00 i kada sam vidio šta se dešava u Bratuncu, da će Bratunac biti okupiran, ja sam iz Bratunca pozvao telefonom svog pretpostavljenog Fuada Hadžiabdića i pitao ga šta da se radi. "Evo došla je neka vojska, paravojne snage, okupirale su grad, samo što nije pao u njihove ruke". On mi je rekao, doslovce: "Ja ti ne mogu preko telefona dati nikakav odgovor, ni pomoć, zato pokušaj doći sa Vahidom Šabićem", jer sam mu rekao da je Vahid Šabić tu, "dođi sa njim u Tuzlu, sa njim pa ćemo se o svemu dogovoriti". I ja sam u 12.00 napustio Bratunac, došao sam u Konjević Polje. Oko 15.00 smo krenuli prema Tuzli, došli smo u Tuzlu, sastali smo se svega jedva 15 minuta sa tim Fuadom, to je bio dakle pomoćnik ministra za narodnu odbranu za tuzlanski region. To on može da potvrdi. On nam je rekao da ne može nam pomoći Bratuncu, ni narodu Bratunca, da je i Tuzla u opasnosti, i da i Tuzla, Tuzli treba pomoć. Rekao je: "Vratite se tamo, tom narodu u Konjević Polje, pustite da vojska izađe. Pokušajte pružiti, vodite partizanski rat kad dođe vrijeme tome, dok vojska ne izađe ne smijete nikakve akcije poduzimati". Mi smo se, dakle, negdje oko 17.00 vratili, imaju svjedoci, ima jedan advokat Đanić Salčin kome smo, koga smo našli u Tuzli i koji nas je pitao: "Pa, gdje se vraćate, znate li vi da je danas pao Bratunac u 15.00?". Mi smo rekli, "bili smo mi u Bratuncu do 12.00, ali nema veze, mi se vraćamo ponovo tamo, jer nas narod čeka tamo, idemo da mu pomognemo". Mi smo se u večernjim satima vratili u Konjević Polje. To je istina. Imam stotinu svedoka.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije sporno, dakle da ste 17. aprila 1992. godine vi i Vehid Šabić išli u Tuzlu i da vas je tamo primio Fuad Hadžiabdić i rekao vam da ne može da vam pomogne i sve se to dogodilo tom munjevitom brzinom o kojoj vi govorite. A koliko ima od Bratunca do Tuzle?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pravo da kažem časnom Sudu da od Bratunca do Konjević Polja je vožnje nekih 20 minuta, a iz Konjević Polja do Tuzle mi smo išli putem Milići, gdje nas je zaustavila jedna srpska policija, izvršila pretres, preko Vlasenice, Tišće, preko Kladnja došli smo do Tuzle. Bili smo dole jedno pola sata, sat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite koliko se putuje, dakle od Bratunca preko Konjevića Polje, Polja, Kladnja i tako dalje, to šta ste sve to ispričali do Tuzle?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Jedno sat i po, dva vožnje autom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači dva sata vam treba da stignete do Tuzle i to da vas niko ne zadržava? A još ste bili i zadržani?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Jesmo, samo izvršen je pretres nad nama dva puta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: I sve ste to u ovo kratko vreme koje ste opisali uradili. Molim vas, gospodine Mej, da uzmete ovu stranu koja je označena ovim brojem suprotne strane kao dokazni predmet.

SUDIJA MEJ: Dajte svedoku da on to pogleda. Ja sumnjam da to može da se uzeme kao dokazni materijal, zato što je to nešto šta je neko napisao u knjizi, ali neka svedok to pogleda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je potvrdio ono šta piše u knjizi, gospodine Mej. Ja upravo tvrdim da je tog dana bio u Tuzli.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja imam stotinu svjedoka koji će potvrditi da sam tog dana bio do 12.00 u Bratuncu, da sam bio u kancelariji mojoj, da me je Gavrić, moj referent vidio i rekao mi: "Šta ti čekaš ovdje, bježi, vidiš da ćeš ..."

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: U redu. Mi nećemo da usvojimo tu stranu u dokazni materijal, čuli smo šta svedok kaže o tome, mislim da zapravo tu ne postoji neko osporavanje onoga šta vi tvrdite. On je priznao da je išao u Tuzlu tog popodneva, ali da je bio u Bratuncu ujutru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I nije sporno da ste u u noći između 27. i 28. aprila na tom sastanku na Aganović brdu, sa nekolicinom naoružanih ljudi iz Konjevića Polja, njih upoznali o svom putu u Tuzlu 17. Je li tako, i o sastanku sa Hadžiabdićem? Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nije sporno da smo bili, dakle, 27. naveče na Aganović brdu, a jasno je zašto smo se tu našli, zato što smo proterani iz svojih kuća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li sam ja nadalje u pravu, ako kažem da ste vi osnovali 114. istočno-bosansku brigadu iz Konjevića Polja koja je ušla u sastav 284. istočno-bosanske lake brigade?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno je, časni Sude, da sam ja jedan od učesnika i da je komandant te brigade bio bivši oficir jugoslovenske vojske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno da ste vi bili u najužem sastavu komande ove brigade?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da sam ja bio pomoćnik komandanta za moral u toj brigadi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Komandu ove jedinice sačinjavali su, kako stoji na strani 101, ove knjige obeleženoj 02060106, najuži deo komande: Veiz Šabić - komandant, Kasim Suljić - zamenik, Ejub Dedić - načelnik štaba, Ibrahim Majstorović, Fehim Hasanović, Ismet Čelihović, Nail Jusupović, Mehmedalija Mehić, Fadil Muminović, Fadil Dedić, Džemail Bećirević, to jest vi, Enes Ibrahimović, Ismet Mujanović, Hajrudin Turnadžić i Avdo Majstorović, je li tako?

SUDIJA MEJ: Ne možete od njega da očekujete da zna sva ta imena. Jeste li dobro čuli ta imena i je li tačno da su oni svi ili u brigadi, ili želite da vam se neko od tih imena ponovi?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Časni Sude, nema potrebe, ja većinu tih ljudi znam i oni jesu bili u brigadi 284. IBO Srebrenica, gde sam i ja normalno bio jedan od članova te, uže komandnog kadra te brigade u Srebrenici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je, dakle ono šta sam ja opisao kao najuži komandni sastav te brigade, je li tako? Samo da ili ne?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, ništa nije sporno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A dobro, da li vam je poznato, gospodine Bećireviću, da ste od strane državne Komisije za ratne zločine i genocid Savezne Republike Jugoslavije u "Memorandumu o ratnim zločinima i genocidu u istočnoj Bosni, opština Bratunac, Skelani i Srebrenica" od aprila meseca 1993. godine, stavljeni na spisak kao organizator genocida nad srpskim narodom i to pod rubrikom "Funkcioneri i organizatori"?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato, ali Džemail Bećirević ima poznatu adresu, ja trenutno živim u Sarajevu. Ja često idem u Bratunac, odbornik sam u Skupštini opštine Bratunac i takvo jedno pitanje meni je postavljeno 1997. godine kada sam bio kandidat za potpredsjednika opštine. I rekli su mi da sam ja navodno počinio nekakve ratne zločine. Tada je međunarodna zajednica rekla tim koji su postavili pitanje da te dokaze prezentiraju i dala im je rok od 30 dana, ako imaju šta protiv mene, izvolte. Od tada do danas prošlo je punih pet, šest godina. Prema tome, ja i dalje stojim na raspolaganju, moja adresa je poznata, ako nešto imaju, neka izvole, ali moraju da dokazati. Ja sam i ovde pozvat, prije svega da svedočim o agresiji koja je izvršena na Bosnu i Hercegovnu, to jest opštinu Bratunac.

SUDIJA MEJ: U redu. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, kako me ne biste prekidali u mojim nastojanjima da pitanjima ukažem na zločine, broj žrtava, uništena i popaljena srpska sela na području opštine Bratunac. Ja želim da vam kao dokazni predmet dam ovaj dokument na koji sam već nekoliko puta ukazivao u celini, a da vam skrenem pažnju.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. O kakvom se dokumentu radi. Taj dokument za koji tražite da ga uvrstimo u materijal?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je "Memorandum o ratnim zločinima i zločinu genocida u istočnoj Bosni u opštinama Bratunac, Skelani i Srebrenica koji su počinjeni protiv srpskog naroda od aprila 1992. godine do aprila 1993. godine" koje je napravio jugoslovenski Državni komitet za ratne zločine i genocid, a nosi datum april 1993. godine. Na ovoj strani koja je obeležena ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Možda vi imate neki prigovor gospodine Grum, da bismo mogli da ga označimo sa identifikacionim brojem.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja nemam ništa protiv da dokument dobije indetifikacionu oznaku, ali imam prigovor da se uvrsti u dokazni materijal.

SUDIJA MEJ: Mislim da možemo dokument da označimo indetifikacionim brojem.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokument Odbrane 132.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Strana koju sam pomenuo gospodinu Bećireviću nosi broj oznaku 006788851 i naslov je tu "Spisak ratnih zločinaca na području opštine Bratunac, Srebrenica, Milići, Vlasenice, Skelani za koje postoje dokazi da se nalaze u Srebrenici" i tu je pod brojem 14 Bećirević Bešila Džemail, rođen 1960. godine u Bratuncu. Evo vam ovaj dokument u celini. Pa pošto druga strana raspolaže tim predmetom, pretpostavljam da ima i neke obaveze u vezi sa ovim ratnim zločinima.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, molim da vam se obratim.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ovde se radi o jednoj od nekoliko komisija koje su organizovale strane u sukobu tokom rata koje su izdavale te izveštaje. Baš kao što Tužilaštvo nikada nije tražilo da se rezultati takvih komisija uvrštavaju u spis kao dokaz da je gospodin Milošević krv za ratne zločine, mi se takođe protivimo toma da se one uvrštavaju u spis kao dokaz da je neko drugi krv za ratne zločine. Tužilaštvo je te izveštaje dobila od svih strana i mi smo ih na osnovu naših obaveza po Pravilu 68 predali optuženom, kako bi on to mogao da koristi za pripremu unakrsnog ispitivanje svedoka. Međutim

stav je Tužilaštva da takvi dokumenti sami po sebi nisu dovoljno pouzdani, ni verodostojni da bi mogli da se uvrste u spis kao dokaz činjenica koje navode.

SUDIJA MEJ: U ovom trenutku mi ćemo taj dokument da označimo samo za identifikaciju. Ukoliko kasnije budu izvedeni dokazi u podršku tog dokumenta, mi ćemo ponovo da razmotrimo pitanje da li da ga uvrstimo u spis kao dokazni predmet ili ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja imam ovde i izvod iz krivičnih prijava optuženih za ratne zločine u Bosni i Hercegovini od 1992. do 1995 godine izvukao sam stranu 76, tu su razna lica, ali pročitacu samo ono šta se odnosi na vas gospodine Bećireviću. Piše "Bećirević Bešira Džemail, rođen 1960. godine u Bratuncu, sekretar Stranke demokratske akcije u Bratuncu, odgovoran za učešće organizovanu napada muslimanskih ...

prevodioci: Molimo vas da čitate sporije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Formacija na civilno stanovništvo srpskih sela i nasilja Bratunca, Srebrenice, Kamenice, Konjevića Polja. Pri čemu je u periodu maj-decembar 1992. godine izvršeno masovno i pojedinačno ubijanje civila, među kojima i žena, dece, starijih osoba, bolesnih i iznemoglih, a potom većina kuća i sela opljačkano, spaljeno ili uništeno. Pri ovim napadama, bez vojne potrebe, civilno stanovništvo je mučeno, zlostavljano, masakrirano, odvođeno u logore i zatvore, raseljavano radi etničkog čišćenja tih područja." To je takođe izvod iz krivičnih prijava podnetih protiv izvršilaca ratnih zločina, protiv srpskog naroda u Bosni i Hercegovini. Pročitao sam samo ovaj kratki izvod koji ...

SUDIJA MEJ: Dajte svjedoku da pogleda taj dokument, a onda on može da odgovori na navode. Gospodine Miloševiću ko je izneo ove navode, kažite nam to?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Stoji ti ovde gore, "Izvod iz krivičnih prijava", to je... To su organi Bosne i Hercegovine, odnosno pretpostavljam nadelžni organi Republike Srpske.

SUDIJA MEJ: Pogledajte taj dokument. Pogledajte šta u njemu stoji i zatim možete da ga komentarišete i možete da odgovorite na tvrdnju da ste vi učestvovali u organizovanju napada na sela, koji su za rezultat imali da su ta sela srađena sa zemljom.

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Časni Sude, navod optuženog apsolutno ne stoji. Prije svega, ja sam ovde pozvan da svjedočim o organizovanju agresije na Bosnu i Hercegovinu, konkretno na opštinu Bratunac, samoj agresiji i genocidu koji je izvršen.

SUDIJA MEJ: To znamo, znamo zašto ste došli ovamo i znamo šta ste nam do sada rekli, zato nemojte to da ponavljate. Sada su iznešene ove konkretne tvrdnje i imate priliku da na njih konkretno odgovorite. Ima li neke istine u tome šta tu piše?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Časni Sude, ovdje nema nikakve istine, jer sam ja u to vrijeme bio u Konjević Polju. Konjević Polje vodilo je isključivo odbrambene aktivnosti. Dakle, vršeni su svakodnevno napadi, upravo sa suprotne strane, i kako ćemo mi napadati nekoga kada smo bili u totalnom okruženju od 17. aprila sve do progona u Srebrenicu. Konjević Polje nije imalo nikakvog izlaza. Prema tome, ovo nije tačno.

SUDIJA MEJ: U redu. Gospodine Grum, ovo ćemo takođe da označimo za identifikaciju, osim ukoliko se vi tome ne protivite.

TUŽILAC GRUM: Nemam prigovora.

SUDIJA MEJ: Molim da se označi za identifikaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite da li ste vi lično ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak, moramo da čujemo broj.

sekretar: Dokazni predmet Odbrane 133, označen za identifikaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste vi lično bili angažovani u aktivnostima naoružavanja, obuke i formiranja muslimanske

vojne komande i jedinica u selima Sandići, Lolići, Urkovići, Pervani, Kamenica, Pobrđu i Novoj Kasabi?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovo nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ta sela predstavljaju najbrojniji i po površini najveći deo opštine Bratunac u kojima 99 posto stanovništva čine Muslimani?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Mjesna zajednica Konjević Polje je imala prije rata, po popisu stanovništva 5.600 stanovnika, i bila je jedna od... Dakle, najveća mjesna zajednica na opštini Bratunac, jedina mjesna zajednica koja je pružila organizovani otpor agresoru, sve ostale mjesne zajednice gdje je muslimanski narod bio u većini, su za mjesec i po dana srušene, to jest izvršeno je etničko čišćenje i pobijeno za taj mjesec i po dana oko 1.000 žena, djece i civila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste već rekli. Ja vas pitam da mi odgovorite na ono šta je sadržano u mom pitanju, a nema potrebe da ponavljate vašu izjavu koja se ne odnosi na to pitanje. Dakle, vi ste bili šef Ratnog predsjedništva u Konjevića Polju, ali kažete da vi niste bili organizator u formiranju i obuci muslimanskih vojnih komandi u ovim selima i tako dalje. Je li to tvrdite?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tvrdim da ja nisam učestvovao u nikakvoj obuci, jer sam ja bio obični vojnik u bivšoj JNA, tako da ja nisam nikakav vojni stručnjak. Mi smo za to imali ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim o organizovanju, a ne o tome da ste vi pokazivali kako se sklapa ili rasklapa puška ili gađa i tako dalje. Da li je tačno, molim vas, evo sad potpuno precizno pitanje. Da ste upravo vi zajedno sa ovim Vahidom Šabićem u te krajeve doveli Nurifa Rizmanovića, takođe bivšeg oficira i dezertera JNA, koji je inače rodom iz Glogove? Dovedi ste ga isključivo radi sprovođenja vojne obuke i napada na Srbe.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno. Mi ga nismo mogli nikako sprovesti, prije bi se reklo da ste ga vi propustili da dođe na te prostore, jer je on došao u avgustu mjesecu iz Tuzle sa jednom jedinicom na prostore Konjević Polja, jedan dio jedinice je ostao u Konjević Polju, a drugi je otišao za Srebrenicu. Prema tome, kako smo ga mi mogli koji smo bili u totalnom okruženju, dovesti nekoga iz Tuzle nama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to vi hoćete da kažete da su vam ga Srbi doveli? Ovaj Rizmanović koji je sa sobom poveo 500 vojnika iz svih krajeva Bosne i Hercegovine.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Oni su ga propustili da prođe 100 kilometara srpske teritorije i da dođe u Konjević Polje. Ja ne znam šta im je bio cilj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A on je počev od 1992. godine, zajedno sa vama i ostalima, se vrlo istakao u zločinima i genocidu nad srpskim narodom tu, taj upravo Rizmanović.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovo nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, on se nije borio tu u Konjevića Polju i izvršio ratne zločine nad srpskim civilima u celom tom okruženju?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: On je došao da pomogne svom narodu, jer je on poreklom iz Glogovine i njegov je cilj bio da se vrati, da vrati narod u Glogovu. To je bio njegov cilj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam to upravo rekao da je iz Glogove. A da li je tačno da je Rizmanović, zbog borbe za vlast, ušao u sukob sa Naserom Orićem koji ga je kasnije likvidirao upravo u tom njihovom sporu oko borbe za vlast?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja te detalje u njihovoj navodnoj borbi ne znam, samo znam da je Nurib Rizmanović prilikom odlaska za Srebrenicu stradao na linijama neprijateljskim, to jest srpskim linijama. A kako je stradao, ja zaista detalje ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako ne znate detalje, neću vas dalje o tome pitati. A recite mi, vi ste pre sukoba u bratunačkoj opštini bili sekretar Sekretarijata za narodnu odbranu opštine Bratunac, to piše na drugoj strani, u drugom pasusu, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na strani 2, u četvrtom pasusu vaše izjave govorite o naoružanju Teritorijalne odbrane Bratunac, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Samo da pogledam, ako mogu koji je

...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Druga strana, četvrti pasus vaše izjave govori o naoružanju Teritorijalne odbrane Bratunac, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ovde sam govorio, časni Sude, o tome kako je došlo do preuzimanja naoružanja Teritorijalne odbrane Bratunca od JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, vi tvrdite da je to naoružanje prebačeno 1989. godine. Da li sam vas ja dobro čuo?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, 1989. godine prebačeno iz Bratunca. Da li ste vi sigurni u to?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Siguran sam u to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1989. godine je prebačeno naoružanje. To je uradila vojska, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Vojska jugoslovenska je pokupila to naoružanje i odvezla preko mosta ljubovijskog u Srbiju, a gdje je završilo, ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da je JNA bila na celoj teritoriji SFRJ, uključujući i Bratunac, Ljuboviju i svako drugo mesto u granicama SFRJ, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam ništa drugo rekao nego samo da sam vidio da je, dakle, pokupljeno i odveženo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li vi tada bili na funkciji sekretara Sekretarijata za narodnu odbranu 1989. godine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nisam. Rekao sam gdje sam u to vrijeme radio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali, onda bi vam moralo biti poznato, čak i ako niste bili, da se tako nešto moglo dogoditi tek 1990. godine kad je savezno Predsedništvo donelo odluku o izmeštanju naoružanja Teritorijalne odbrane u kasarne JNA. Je li vam to poznato? Savezno Predsedništvo u punom sastavu 1990. godine donelo odluku o prebacivanju naoružanja TO u kasarne JNA, jer je tamo bezbednije, je li vam to poznato?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Znali smo mi da je donesena ta odluka, i znali smo da je pokupljeno u Bratuncu, to sam znao i svojim sam očima vidio da je to odveženo i tu ništa nije sporno, znam čim vi to ne negirate da je pokupljeno od strane JNA oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja o tome ne znam ništa, nego vas pitam na osnovu podataka, gospodine Bećiroviću, radili ste kao sekretar za narodnu odbranu, bila vam je poznata odluka Predsedništva Jugoslavije da se oružje Teritorijalne odbrane stavi na čuvanje u jedinice JNA, odnosno u skladište JNA.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja u to ...

SUDIJA MEJ: Pređite na neku drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Trebalo da bude prebačeno u kasarnu Tuzlanskog korpusa, ali su kamioni otišli u pravcu Srbije, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja sam samo govorio da sam u to vrijeme radio u jednom društvenom preduzeću i da sam odatle bio udaljen samo 50 metara, da sam izašao i bio sam svega 10 metara udaljen od tih kamiona kad su kupili to naoružanje, kada su odvezli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a jeste li vi bili u pratnji tog transporta?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ne, zašto bih ja bio?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, dobro, kako onda znate da naoružanje nije prebačeno u Tuzlu nego je prebačeno negde u Srbiju?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Oni su otišli u pravcu Ljubovije, a gdje je završilo ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, vi govorite, ustvari, na istoj toj strani o kasarni u Ljuboviji, je li tako? Jeste vi bili u toj kasarni u Ljuboviji?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: U toj kasarni nisam bio, ali ja sam rekao samo da je odveženo prema Ljuboviji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da niste znali kakva je jedinica tamo bila, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio da je tamo bila kasarna i da zna se da je to bila Jugoslovenska narodna armija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, to je jedina vojska koja je postojala u SFRJ, koliko ja znam. Prema tome, to nije nikakva tajna.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nije tajna, nije ništa sporno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi, dakle, niste znali o kakvoj se jedinici radi niti o kakvoj vrsti, količini naoružanja raspolaže ta jedinica, niti bilo šta o njenoj brojnosti, jesam li u pravu? O toj jedinici u Ljuboviji.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nisam tamo bio da znam o kakvoj jedinici, o brojnosti, ali sam vidio da je od... Sa položaja iz Ljubovije, to je prije 1991. godine, cijevi su bile okrenute prema Bratuncu. I to je bila opšte poznata činjenica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, to ćemo da raspravimo. A zbog čega, pošto kažete da nita niste znali o toj jedinici, kažete da je u tu kasarnu 1991. godine stigla neka tenkovska jedinica, a pre toga kažete da niste ništa znali o toj jedinici ni o njenom naoružanju?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja vama kažem da sam vidio svojim očima da su tenkovi bili okrenuti, cijevi njihove prema ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite da je stigla neka jedinica. Kako možete znati da ti tenkovi nisu ranije postojali u ljubovijskoj kasarni, na primer? Pa, kažete "stigla neka tenkovska jedinica 1991. godine".

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pošto su, dakle, dodatne snage sa nekih drugih prostora na prostor Ljuboviju gdje su svoje cijevi uperile prema Bratuncu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Bećireveću, molim vas, vi govorite i ovdje ste podneli neke papire kako je osnovana Srpska opština Bratunac, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda govorite o tome sa su okrenute cevi nekih snaga koje su se nalazile u Ljuboviji, odnosno ne nekih, nego Jugoslovenske narodne armije, na Bratunac. A kažete kako je Jugoslovenska narodna armija pomagala Srbe, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: 1991. godine u decembru mjesecu formirana je Srpska opština Bratunac, iako je postojala legalna opština Bratunac. Formirana je vlada srpska, iako je postojala legalna vlada, to jest Izvršni odbor. Dakle, vršene su sve pripreme za okupaciju Bratunca od strane Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, gospodine Bećireviću, šta su vršene i kakve pripreme, ja vas to sada ne pitam. Vi kažete da su cevi tenkova i topova bile okrenute prema Bratuncu. Pomenuli ste tenkove, pomenuli ste haubice, jesu li ti tenkovi i haubice pucali na Opštinu Bratunac?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: U 1991. godine i tokom proljeća 1992. godine one nisu pucale, al' dovoljno je bilo što su njihove cijevi bile okrenute prema Bratuncu i prostorima oko Bratunca, ulijevalo je strah narodu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, funkcija tog objašnjenja da je neki raspored snaga JNA u kasarni u Ljuboviji koja je postojala decenijama tamo je bila da se ulije strah, ali nisu pucali i te cevi i ti tenkovi nisu upotrebljeni niti pucali prema Opštini Bratunac, nisu uopšte pucali preko Drine. Je li tako ili ne?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu pucali, ali dovoljno je samo to da su njihove cijevi bile okrenute prema Bratuncu, to je jasno pokazivalo šta se sprema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto u Bratuncu žive i Srbi i Muslimani, jesu oni onda podjednako morali biti uplašeni od topovskih cevi? Ako se puca u Bratunac, onda valjda ne bira granata koga ce da ubije.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam rekao da su oni pucali, ali ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, pošto niste rekli da su pucali, onda da se ne zadržavamo dalje na tome. Recite mi, molim vas, na strani 2, svoje izjave u trećem pasusu objašnjavate kako je Bratunac prema popisu stanovništva 1991. godine imao 33.500 stanovnika, od toga 64 posto odsto Muslimana, 33 posto Srba i ostali, je li tako?

SUDIJA MEJ: Čitate prebrzo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li treba da ponovim pitanje?

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da su prema popisu 1991. godine da je bilo 33.500 stanovnika od toga 64 posto odsto Muslimana, 33 posto Srba i ostali, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je ta cifra po popisu iz 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na drugoj strani, u petom pasusu navodite kako se krajem 1989. godine počela osećati napetost i kako ste vi, pretpostavljam Muslimani, počeli da slušate propagandu o tome kako Srbe neko proteruje. Ali vi kažete da je istina bila da su Srbi odlazili iz Bratunca u potrazi za poslom. Jeste tako izjavili?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovo je nesporna činjenica da je pokušaj bio propagande iz Srbije da se Srbi iseljavaju pod pritiskom, ali kasnije je dokazano da tog iseljavanja nije bilo pod pritiskom, nego da su ljudi iz ekonomskih razloga išli u svijet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, išli su da traže posao? Zato su odlazili? Kako vi tvrdite.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste na istoj strani u trećem pasusu izjavili, evo, vadim samo jedan delić iz devetog reda, "ali su Srbi držali direktorske i rukovodeće pozicije", je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da. Mislio sam tu na javna preduzeća. Njih negdje oko 20 preduzeća je u Bratuncu bilo. I sve poluge, odnosno 80 posto su tu držali Srbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To smo već čuli. Dakle, vi tvrdite da su pripadnici srpskog stanovništva, koje je bilo dvostruko manje od muslimanskog, držali sve direktorske i rukovodeće funkcije i kako Srbe niko nije proganjao, već su odlazili iz Bratunca u Srbiju, da bi tražili posao, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Mislio sam, dakle, na javna preduzeća, da su ključne funkcije držali Srbi u 80 posto slučajeva. To sad mogu da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste vi završili pravni fakultet i radili u opštini, je li vam poznato da je, na primer, prema popisu iz 1931. godine u Bratuncu živelo preko 50 posto Srba, odnosno da je bilo manjinsko muslimansko stanovništvo?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Taj podatak mi nije poznat. Dakle, ja sam od 1991. godine bio u Komisiji za popis stanovništva, ja sam zato izašao sa tim podacima i dao sam u svojoj izjavi te podatke. Šta je bilo prije 50 godina, ja zaista ne mogu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li vam je poznato da je neposredno posle Drugog svetskog rata iz razloga koje ne interesuje... Ovde ...

SUDIJA MEJ: On ne može ništa da vam kaže o 1931. godini, niti o Drugom svetskom ratu. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, ja znam, upravo sam zaustio da kažem da su to razlozi koji vas ne interesuju, ali pretpostavljam da je gospodinu Bećireviću koji je, kaže, završio Pravni fakultet, poznato da je već 1950. godine, posle povratka prognanih Srba na svoju zemlju, njihov broj se popeo preko 50 posto ukupnog broja stanovništva bratunačke regije. Da li znate to?

SUDIJA MEJ: Već je odgovorio na to. Rekao je da ne zna, ne zna ništa o tim ciframa i ne vidim u čemu je relevantnost tih brojeva. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda se znači sa 50 posto u to vreme svelo na 30 posto, iako su Srbi držali sva direktorska i rukovodeća mesta.

SUDIJA MEJ: To nije u spisu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato ko je Đozić Sead?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da je on bio direktor preduzeća „Vihor“?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja ću vam rado odgovoriti na to pitanje. Dakle, radi se o društvenim preduzećima. Morate razlikovati društvena od

privatnih preduzeća. I vi ste pravnik kao i ja, prema tome morate znati i razlikovati tamo da u tim društvenim preduzećima kao što je "Vihor" radnici su prije svega odlučivali ko će da bude na direktorskom mjestu, jer na tim mjestima su bili i Srbi i Muslimani, dolazili su, ali su na kraju ostajali samo najsposobniji, to jest oni koji su obezbeđivali plaću radnicima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas samo pitam da mi potvrdite ove podatke, a ništa vas drugo ne pitam. Pošto se ovde govori o nekakvoj diskriminaciji na štetu Muslimana. Dakle, on je bio direktor preduzeća "Vihor". A je li direktor fabrike "Kaolin" bio Fahro Đozić?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja vam ponovo kažem da su radnici te ljude postavljali na ta čelna mjesta, jer su oni uspijevali da obezbjede iz mjeseca u mjesec plaće radnicima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Bećireviću, ja vas ne pitam ko ih je postavljao, da li Radnički savet ili ko drugi, nego vas pitam jesu ti ljudi bili direktori tih preduzeća.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Bili su direktori zato što su bili sposobni ljudi i zato što su obezbjeđivali plaće i Srbima i Muslimanima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Verovatno su bili sposobni, ali mi ovde ne raspravljamo o njihovoj sposobnosti. Je li Mujo Mujičić, takođe Musliman bio direktor fabrike keramike? Je li tako? Samo sa da ili ne.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Isti je odgovor. Da. Radnici su odlučivali o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Dobro. A je li Edo Ahmić bio direktor "Kartonaže"?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Radnici su opet odlučivali. Ja sam govorio o javnim preduzećima i ako hoćete tu, ovaj, tu je odnos bio ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo su društvena preduzeća isto, ovo nisu privatna preduzeća, ni "Keramika", ni "Kaolin", ni "Vihor", ništa od toga nije privatno, ni "Kartonaža" nije bila privatno preduzeće. Je li Čazim Avdić bio direktor "Ferosa"?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je Srebrenica, ja zaista o Srebrenici ne bih želio da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li Enver Hekić bio direktor "Auto-transporta"?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam te ljude, nepoznati su mi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, je li Rifat Bešić bio direktor drvne industrije u Bratuncu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pa, vi pominjete meni preduzeća o kojima ...

SUDIJA MEJ: Ovo je suđenje za ratne zločine, suđenje o veoma teškim optužbama, da li je zaista važno ko je bio na čelu fabrike kartona? Kakve to veze ima?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Upravo zbog toga što se ovde imputira nekakva diskriminacija na štetu Muslimana, ja sam uzeo da pogledam ...

SUDIJA MEJ: Dobro, ali to možete i brže da uradite, ne trebaju nam svi ti detalji. Da li vi, dakle, kažete da je postojala diskriminacija prema Muslimanima u Bratuncu pre izbivanja sukoba? Da li je to vaš iskaz?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Časni Sude, kad su u pitanju javna preduzeća, da i stojim iza toga. Evo primera: od četiri ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, moram da vas prekinem, samo trenutak. Da li je istina, kao što je to rekao optuženi, da je bilo Muslimana koji su bili na čelu tih preduzeća?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Časni Sude, kad su u pitanju društvena preduzeća, ja sam odgovorio na to. Ali bilo je diskriminacije u javnim preduzećima gdje su sva mjesta držali Srbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta su vam to javna preduzeća? Mislite, Gradska čistoća, što čisti ulice i Vodovod, je li to?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, da vam odgovorim: dvije banke su postojale u Bratuncu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što je banka javno preduzeće, a rudnik "Sase" nije javno preduzeće?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je u Srebrenici. To je Srebrenica. Služba društvenog knjigovodstva, pošta, to su četiri ključna javna preduzeća gdje je novac prolazio, gdje su i Srbi i Muslimani vršili transakcije novca, ta mjesta su isključivo držali Srbi, što će imati pogubne posledice u pripremi i samoj agresiji na Bosnu i Hercegovinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Vrlo je bitno ko je direktor pošte, je li Srbin ili Musliman. A dobro, pošto sam vam narojao ovde, mogu da vam nabrojim još preduzeća u Bratuncu, znači, ne nekoliko, kako gospodin Mej kaže, nego gotovo sva, gde su bili direktori Muslimani. O kakvoj direktorskoj ili rukovodećoj dominaciji Srba vi u Bratuncu uopšte govorite? Je li većina direktora u Bratuncu... Da su bili Muslimani? Velika većina.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno. I ja sam na to odgovorio. Ja ovdje govorim o javnim preduzećima kojih je bilo negdje dvadesetak i mi smo tražili... Muslimani, da se ta podjela izvrši pola-pola, spram rezultata izbora 1990. godine. To nikad nismo mogli da tu podjelu isposlujemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, gospodine Bećirovicu, razumem to šta ste tražili kao potpuno jednu neprincipijelnu stvar. A je li tačno da je Nijaz Dubičić bio predsjednik Skupštine opštine Bratunac, takođe Musliman?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da je Nijaz bio predsjednik, ali istovremeno je Rodoljub Đukanović bio predsjednik Izvršnog odbora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja vas pitam ko je bio predsjednik opštine, a ne pitam vas ko je bio predsjednik Izvršnog odbora. A vi mi odgovarate: "tačno je to, ali ovaj je bio predsjednik Izvršnog odbora"?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Izborni rezultati su takvi bili da je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle Musliman. A je li načelnik policije u Bratuncu bio Senad Hadžić, takođe Musliman, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Senad Hadžić, ali je komandir bio Mandić Nikola.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Opet mi odgovarate da je komandir bio Srbin.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pa, tako je dogovor bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A obojica su smenjeni kad je došlo do onog tamo, šta ste govorili, ubistva, daje to bilo u Kravici, ili gde je bilo?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: U Stajićima u Kravici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Stajićima, dobro. Obojica, znači, i Musliman i Srbin su smenjeni, ta dva glavna čoveka u policiji posle tog incidenta, je li tako?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da. Al, to je samo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači, predsednik Opštine, načelnik SUP-a, načelnik policije, je li načelnik opštinskog Odeljenja opštenarodne odbrane i društvene samozaštite bio... Bili ste vi, je li tako?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio sekretar Sekretarijata ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sekretar za... To je isto, šef, sekretar Sekretarijata za odbranu. A je li načelnik štaba TO bio Sabit Mujkić, je li tako?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Samo da vam kažem, vlada opštine, to jest Izvršni odbor je imao tri Srbina i tri Muslimana. I zamislite kako je to funkcionisalo. Nikako. Blokada. Čijom zaslugom? Zaslugom SDS-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Očigledno je SDS taj koji je, po vašem mišljenju, sve ovo uradio. SDA nije uradila ništa. Dobro, recite mi, molim vas, je li tačno da ste vi, u stvari, izmislili ovu rukovodeću dominaciju Srba u Bratuncu?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nije to ništa izmišljeno, to je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nabrojao sam vam tolike direktore Muslimane, o kakvoj vi dominaciji Srba onda možete da govorite?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja govorim o javnim preduzećima.

SUDIJA MEJ: Ja mislim da smo sad iscrpeli ovu temu, treba da pređemo na nešto drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da ste izmislili i ekonomske razloge odlaska Srba iz Bratunca?
SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja to nisam izmislio. Održana je jedna konferencija gdje je bilo prisutno 1.000 građana i Srba i Muslimana i gdje

je konstatovano... Doneseni su zaključci da nema iseljavanja Srba pod pritiskom, nego da je isključivi razlog iseljavanja i jednih i drugih... Iz mog sela Konjević Polja svaka druga kuća je u Švicarskoj (Switzerland), zašto su oni tamo otišli? Otišli su upravo iz ekonomskih razloga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisu ih, znači, Srbi oterali? Dobro ...

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Al' nisu ni Muslimani Srbe oterali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Na strani 3, u petom pasusu vaše izjave kažete: "Tokom sastanaka koji su usledili, mi iz Stranke demokratske akcije smo pokušali da donesemo određene odluke, kao na primer, o smenjivanju nekih direktora gradskih preduzeća zato što su sve to bili Srbi". Dakle, donosili ste odluke da smenjujete direktore preduzeća zato što su bili Srbi.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nismo mi mogli da donosimo te odluke, to je mogla isključivo Skupština opštine da donese, ali pošto je ona bila u totalnoj blokadi, nijedna odluka od njenog formiranja nije mogla da prođe na skupštini bez saglasnosti SDS-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja vam citiram, ja vam citiram ovo šta kažete, evo to su poslednji redove treće strane: "Tokom sastanaka koji su usledili, mi iz Stranke demokratske akcije smo pokušali da donesemo određene odluke, kao na primer, o smenjivanju nekih direktora gradskih preduzeća zato što su to sve bili Srbi" i kažete da niste uspeli da donesete takve odluke. Pa, zbog čega ste hteli da ih smenite, je li zato što su bili Srbi ili što su bili nesposobni? Vi govorite da je kriterijum za direktore bio ko je sposoban, a ne ko je Srbin ili Musliman. A ovde kažete da ste hteli da ih smenite zato što su bili Srbi.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nismo to mi htjeli, nego to je trebala da uradi Skupština u kojoj su bili i Srbi i Muslimani. Ali, pod određenim Srbima to nije odgovaralo, oni su voljeli da ostane *status quo*, nepromenjeno stanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da ostanu ti direktori koji su bili sposobni, ali su imali feler što su Srbi?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno. Ne radi se o sposobnosti jednog čovjeka koji je sva finansijska sredstva, to jest direktoru SDK-a koji je sva novčana sredstva dao na raspolaganje SDS-u.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako može da direktor neke jedinice za platni promet daje sredstva onome kome ne pripadaju?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: E to je se desilo, na žalost, u 1992. godini, početkom 1992. godine i to su jasno pokazali dokumenti. Da ljudi koji su uplaćivali doprinose za penzijsko osiguranje... Utvrđeno je nakon rata da ta novčana sredstva koja su išla preko SDK-a Bratunac nisu nikad završila tamo gdje su trebala da završe, to jest u Tuzli, nego su jednostavno ta sredstva nestala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemamo vremena za to da li je neko ukrao pare iz neke filijale neke banke ili službe SDK-a, jer to su druga pitanja, imamo mnogo pitanja, a vreme je kratko, molim vas. Ako je neki lopov ukrao neke pare, to je drugo pitanje. Vi kažete da je do intenziviranja napetosti došlo kad su Srbi, koji su prolazili autobusima i automobilima kroz Bratunac, na prozorima vozila isticali svoju sliku, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je, na žalost, bilo tako. Na svim vozilima koja su dolazila iz pravca Ljubovijé, bila je vaša slika, što je izazivalo kod Bošnjaka negodovanje... Bilo je razbijanja tih prozora... To je tako bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čitali ste novine, pošto ste pravnik, pretpostavljam, u to vreme. A je li vam poznato da sam se ja u novima obraćao i tražio, valjda sam jedini političar u to vreme u Jugoslaviji koji je preko novina javno tražio da se njegova slika ne ističe, jer su prošla ta vremena, jer je novo vreme u kome su ljudi ravnopravni i da se to ne radi. Jeste čitali to?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja tako nešto nisam pročitao, samo znam da su vaše slike bile istaknute po Bratuncu na svim javnim objektima, ustanovama, u kancelarijama, a vi niste bili državnik u to vrijeme u Bosni i Hercegovini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno da nisam. To ja i ne tvrdim. Vi kažete na trećoj strani, u drugom pasusu da je Srpska demokratska stranka Bratunac osnovana novembra 1990. godine, je li tako? Je li to ustvari pokazuje... Pošto smo maločas ustanovljavali kad je osnovana Stranka demokratske akcije, da je Srpska demokratska stranka osnovana pet meseci pošto ste vi osnovali muslimansku stranku? Pet meseci posle vas.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno. Misli se na, ovaj, skupštine... A Skupština osnivačka SDA je održana 1. septembra, a SDS-a je odmah

nakon toga. Prema tome, inicijativa za formiranje ovih stranaka je krenula zajedno, dakle, to je bilo u maju - junu mjesecu 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo čitam, gospodine Bećireviću, ovo šta ste vi napisali na trećoj strani u drugom pasusu da je "Srpska demokratska stranka za Bratunac osnovana novembra 1990. godine".

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Misli se na Osnivačku skupštinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pet meseci pošto ste vi osnovali Stranku demokratske akcije. Imamo datum koji ste rekli za Stranku demokratske akcije i imamo ovaj i razlika je pet meseci.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To nije tako. Vi ste to tako shvatili, ali Osnivačka skupština.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi takođe kažete da ste bili prisutni na Osnivačkoj skupštini SDS-a, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I od svega ste zapamtili deo govora izvesnog Velibora Ostojića.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kome je tvrdio da Muslimani imaju plan da se povežu, odnosno da povežu Bosnu sa Sandžakom, misli se na deo Srbije, je li tako? Jeste li tako izjavili?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da. Šta ima tu sporno, znači ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vi tvrdite da niste isticali svoj zahtev povezivanje Sandžaka? Je li vam poznato da je Patriotska liga naroda čiji ste, kao što sami kažete bili funkcioner, imala štabove za celu teritoriju Bosne i Hercegovine i jedan za Sandžak i jedan za Kosovo? Iako je Sandžak, i Kosovo, u Srbiji. Jesu to tačne činjenice ili ne?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Delimično su tačne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Delimično tačne? A recite mi, pošto ste, evo i vi i još neki svjedoci objasnili kako je u stvari Arkan sa njegovih 25 ljudi koji su došli u Bijeljinu, izvršio agresiju na Bosnu i Hercegovinu, da stavim po strani ako je to neka država na koju 25 ljudi mogu da izvrše agresiju,

neka to ostane po strani. Da li vi znate koliko se Muslimana, koliko se hiljada Muslimana iz Sandžaka, dakle iz Srbije, borilo u redovima Armije Bosne i Hercegovine protiv Srba u Bosni?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ti mi podaci nisu poznati, koliko je Sandžaklija došlo da se bori na strani Armije BiH-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li i njih poslala neka vlast iz Srbije za dobrovoljce u Armiju BiH-a?

SUDIJA MEJ: Ovo nema nikakve veze sa onim šta je svjedok rekao tokom svedočenja. Pređite na nešto šta je relevantno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na četvrtoj strani izjave govorite kako ste 27. avgusta 1991. vi lično kao sekretar Sekretarijata za narodnu obranu sakrili evidenciju vojnih obaveznika, kažete na sigurno mesto. Zašto ste to uradili?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Uradio sam po uputama Ministarstva odbrane iz Sarajeva, jer smo dobili obavještenje da će doći Jugoslovenska narodna armija da tu kartoteku prisilno izuzme iz sekretarijata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je li znate da je tu evidenciju vojska trebalo da uzme po odluci Predsedništva SFRJ?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno, jer ja bih morao dobiti takvu jednu naredbu, ona je morala meni doći na sto, odnosno predsjedniku opštine, odnosno predsjedniku Izvršnog odbora. Jednom od nas trojice morala je takva naredba doći. Takva naredba nikada nije došla, meni su samo došli predstavnici Kriznog štaba SDS-a u kancelariju i ultimativno tražili da im predam tu kartoteku, što je normalno da im to nisam mogao uraditi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jedno vreme ste upozoravali ...

SUDIJA MEJ: Sačekajte trenutak, zaustavio sam vas, morate da govorite jedan po jedan, imajte na umu da se ovo prevodi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jednovremeno ste upozoravali Muslimane da se ne odazivaju na vojne pozive, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno je to, ali to je bilo u 1991. godini kada je rat u Hrvatskoj bio, i znao sam da se ti mladići upućuju na ratište u Hrvatsku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste vi bili načelnik Sekretarijata za odbranu, pa niste hteli da ljudi idu u vojsku i tako dalje, zbog čega... Znači, opstruirali ste, ustvari, svoj sopstveni posao. Ako ste upozoravali Muslimane, što niste i Srbe upozoravali da se i oni ne javljaju?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, verujete da su meni upravo krizni štab SDS-a dolazio i tražio ultimativno da ja predam kartoteku i rekli su mi "ako vi Muslimani nećete da ratujete u Hrvatskoj, dajte vojnu kartoteku Srba, mi hoćemo da ratujemo u Hrvatskoj, mi hoćemo da izvršimo mobilizaciju". I ja to nisam mogao da udovoljim zahtjevu Kriznog štaba SDS-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vrlo dobro. Međutim, vi istovremeno prikazujete ovu svoju aktivnost kao neku antiratnu opstrukciju mobilizacije i sakrivanje evidencije, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Upravo mi je cilj bio da ti mladići nedužni ne idu u rat u Hrvatsku, i dakle, ja stojim iza toga da sam radio po uputama Ministarstva odbrane i cilj mi je bio upravo da spriječim tu mobilizaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. Dakle, po uputstvima Ministarstva odbrane Bosne i Hercegovine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ste paralelno i istovremeno aktivno radili na naoružavanju muslimanskog stanovništva Bratunca. Je li to tačno, gospodine Bećireviću?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa, evo vam jedan dokument, to je Centar službe bezbednosti Tuzla, dakle Bosna i Hercegovina, gde piše, ovde gore ima 0323-7766: "Operativnim radom na terenu 31. avgusta i 1. septembra ove godine", to je znači 1991. godina, "došli smo do više podataka", znači, 1991. godina, nema rata, nema sukoba, nema ničega, sredina 1991. godine, „došli smo do više podataka koji ukazuju

da je na području opština Bratunac i Srebrenica sve prisutnija nelegalna nabavka i distribucija vatrenog oružja i municije, kao i pojava širenja glasina, dezinformacija, remećenja javnog reda i mira, formiranje oružanih straža i barikada. Naime, kako smo obaviješteni od strane naših izvora Džanić Azem, član Stranke demokratske akcije u Bratuncu, skupa sa Bećirovićem Džemailom, sekretarom Sekretarijata za narodnu odbranu Bratunac, izvjesnim Safetom, direktorom veterinarske stanice u Bratuncu, uz znanje Kavazbašić Mirsada, predsednika opštinskog odbora Stranke demokratske akcije, Muratović Nezira, načelnika Službe javne bezbednosti Bratunac, i ostalih članova rukovodstva ove stranke, službenim automobilom registarske oznake ZV", to je Zvornik, "26200, vlasništvo opštinskog Sekretarijata za narodnu odbranu Bratunac, dovozi oružje iz Sarajeva gde isto preuzima iz centrale Stranke demokratske akcije i distribuira licima muslimanske nacionalnosti na području ove opštine. Tako je preko dva meseca preveženo", ne znam koliko tu, "24 pištolja, koje je kasnije prodavano po ceni od po 15.000 dinara po komadu, a jedan broj lica je zatim to isto oružje sa Hadžiavdzićem Seadom, vlasnikom kafane Rojal prodavao Džanić", isto tako neki Džanić, takođe Musliman, "po 1.500 maraka u Drinjači, opština Zvornik, sa", zablrljano je, "Omanović Adilom zvani Taran, vlasnikom kafane Konjevića Polje, opština Bratunac, kao i Avdić Nezadom i Sinanovićem ...

SUDIJA MEJ: Prekinuću vas ovde, ne, prekinuću vas ovde. Ne možete jednostavno tako da čitate dokument. Ovde svedoči svedok, i treba da mu se da mogućnost da odgovori na to. Samo trenutak. Čućemo odakle je optuženi dobio ovaj dokumenat. Ali ovde se tvrdi da ste vi u septembru 1991. godine dovozili oružje iz Sarajeva u Bratunac i tamo ga delili. Ima li neke istine u tome?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Časni Sude, ovdje nema nikakve istine. Od Sarajeva do Bratunca je nekih 135, 145 kilometara i zamislite da se neko upusti da krene iz Sarajeva da prevozi naoružanje gdje je na desetine policijskih patrola moglo da presretne i da taj koji bi to prevezio da bude uhapšen i zatvoren. To ne bi zaista niko sebi dozvolio da tako nešto radi, pogotovo sa vozilom kao što je "Jugo" (Yugo), to je jedno malo vozilo. Ja to tako nešto nikad nisam uradio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, to se obično i radi tako civilnim ili vojnim... Ovo je bilo vojno vozilo vašeg sekretarijata, ima i njegova

registarska oznaka. Ovo je dokument Centra službe bezbednosti Tuzla i molim vas da se uvede kao dokazni predmet.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Samo da kažem, ako je to njihov izvještaj, zašto oni nisu zaustavili tu pošiljku i dokaze pokazali. To je samo, ovaj... To su čiste insinacije. Nema veze sa istinom.

SUDIJA MEJ: Neka svjedok pogleda taj dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pročitajte lepo. Evo, sve sam vam označio markerom ovo šta sam vas pitao. Pošto ja dajem ceo dokument, sve može da se pročita šta piše u njemu.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja sam, dakle, odgovorio na pitanje da nema nikakve istine u ovome.

SUDIJA MEJ: U redu. Gospodine Grum, mi ćemo ovo da označimo sa identifikacionim brojem.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Je li to dokument koji ste vi dali optuženom?

TUŽILAC GRUM: Da, jesmo, ali ne znamo odakle potiče ovaj dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam tačno pročitao to šta tu piše, gospodine Mej, a pošto prevod postoji, to možete da uporedite. A njihova je ...

SUDIJA MEJ: Označićemo ga identifikacionim brojem.

sekretar: Ovo je dokazni predmet 134 uvršćen kao ID dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naoružavanje Muslimana bratunačke opštine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno da sam se ja bavio takvim radom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je tačno da je sva ta farsa sa krađom i skrivanjem evidencije vojnih obveznika 27. avgusta bila ne antiratna, već isključivo u funkciji rata i otvaranja novog fronta u Bosni?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno. Sa naše strane, mi koji smo tu dokumentaciju, kartoteku sklonili, mi smo dakle rekli koji nam je cilj, a cilj Kriznog štaba SDS-a je bio upravo suprotan. I ja o tome sam govorio i zaista ne bih sad o tome više. Ako treba, ja mogu detaljno da iznesem ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Bećiroviću, pošto ste vi bili pomoćnik komandanta za verska pitanja, jeste čitali "Islamsku deklaraciju" gospodina Izetbegovića?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam to čitao, i kad je u pitanju to vjerska pitanja, ja sam u okviru mog resora imao čovjeka koji je za to bio striktno zadužen, a ja sam se bavio drugim pitanjima u jedinici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je ta opstrukcija, dakle, vršenja funkcija skrivanja evidencije i naoružavanja Muslimana, u stvari, bila jedna pomoć onom povampireniom ustaštvu u Hrvatskoj pod čijom ste vi vlašću u vreme NDH-a, u stvari i ostvarili tu demografsku premoć i realizovali tu srpsku manjinu u Bratuncu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam, časni Sude, o čemu on ovde uopšte priča. Pominjanje NDH mene to zaista ne interesuje, to je bilo u Drugom svjetskom ratu, ja kol'ko znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar se to nije ponovilo početkom devedesetih godina?

SUDIJA MEJ: Ne moramo time da se bavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, meni je posle pauze ostao sat i 45 minuta, pošto sam 15 minuta samo ga ispitivao ...

SUDIJA MEJ: Da, da, u pravu ste, imamo još pet minuta do pauze, a onda posle pauze mislim da imate još 20 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E onda se nismo razumeli. Jeste li samo naveli na četvrtoj strani, u četvrtom pasusu da ste išli kod ministra odbrane Bosne i Hercegovine Jerka Doka?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da sam išao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I on vam je onda rekao šta da radite sa evidencijom vojnih obveznika i kako da opstruirate vojsku. Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nije Jerko bio, nije me on primio jer ga nije bilo tada na poslu, ali me je primio njegov pomoćnik Munid Bisić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, Munib Bisić, Musliman. A Jerko Doko Hrvat. Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To su legalni predstavnici Ministarstva odbrane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Legalni predstavnici i vi ste legalni predstavnik i vi ste kao Musliman, legalni predstavnik svoju sopstvenu funkciju opstruirali i sakrili evidenciju kojom službeno rukujete, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Sakrio sam od Jugoslovenske narodne armije koja je željela da je izuzme iz mog resora, ništa više. Šta je htjela Jugoslovenska narodna armija sa tom dokumentacijom? Šta bih ja onda radio, ako će ona uzet tu dokumentaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta se to vas tiče! Valjda niste vi nadređeni Jugoslovenskoj narodnoj armiji kao Sekretarijat za odbranu u jednoj opštini kao što je Bratunac

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nisam ...

SUDIJA MEJ: Ne. Morate da usporite i jedan i drugi. Imajte na umu da se ovo prevodi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da su vas savetovali tamo, kad ste išli u ministarstvo, da evidenciju držite na skrivenom mestu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Rečeno mi je da ta dokumentacija ne sme pasti u ruke Jugoslovenske narodne armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Zašto Srbima koji su vam tražili, niste dali evidenciju koja se odnosi samo na Srbe?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Zato što se fizički nije mogla ta dokumentacija podijeliti, jer je ona bila poredana abecedno. A oni su došli sa Jugoslovenskom narodnom armijom tog dana da izuzmu i tražili su da se to uradi odmah. To se nije moglo uraditi odmah.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li tačno da su vam oni samo svoje delove evidencije tražili?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Oni su tražili tog dana da se ne bi vratila Jugoslovenska narodna armija neobavljenog posla, rekli su "dajte makar dokumentaciju Srba", ali to fizički nije se moglo tog dana uraditi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da bi svi incidenti 27. avgusta 1991. godine bili prevaziđeni samo da ste Srbima dali njihovu sopstvenu evidenciju koju su tražili? Drugo, nije reč samo o spiskovima, nego svaki vojni obveznik ...

SUDIJA MEJ: On ne može da odgovori na to šta bi se desilo. On je već rekao da to nije moglo da se подели, razdvoji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ta evidencija nije sastavljena po neakvim spiskovima samo, kako vi hoćete da prikazete, nego da svaki vojni obveznik ima svoj karton?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Svaki vojni obveznik ima svoj karton, ali je ona poredana abecedno. Dakle, nije se znalo ko je Srbin, ko je Musliman. U jednoj fajli koja je bila teška tridesetak kilograma bilo je, dakle, 50, 100 ovih vojnih kartona. Prema tome, nije se to moglo... To je morao jedan po jedan da se odvaja karton, a za to bi trebalo najmanje sedam dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je bilo vojnih obveznika u opštini Bratunac, molim vas?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tu su bili, dakle, svi vojni obveznici, oni koji su odslužili vojsku ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ih je bilo? Koliko ste vi imali u vojnoj evidenciji opštine Bratunac vojnih obveznika?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja nisam brojao, ali je bilo, svi, dakle i Muslimani i Srbi su bili na tom spisku opštine Bratunac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, ja uopšte ne dovodim u pitanje da su bili svi Muslimani i Srbi na tom spisku, nego ja govorim o kartonima, koliko ste ukupno imali kartona vojnih obveznika, to vas pitam, jer to je elementarni podatak koji morate znati?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja to, ovaj, nisam brojao, i vjerujte da nije mi taj podatak poznat koliko je bilo ukupno njih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ne verujem da vam nije poznato, ali ćemo ići dalje. Na strani 6, u drugom pasusu govorite kako su Srbi iz Kravice i Bratunca posle ubistva dvojice Muslimana evakuisali žene i decu u Ljuboviju, bojeći se muslimanske osvete, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je bilo inscenirano iseljavanje, ništa više. Jer nikome nije pretila opasnost od Muslimana.

SUDIJA MEJ: Ovo je sada pravi trenutak da napravimo pauzu, zato što prelazimo na drugu temu. Pravimo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Idemo da radimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda ću da gledam da... Molim vas, gospodine Bećireviću, odgovarajte mi što kraće. Vi govorite kako ste izvršili napad na Kravicu i da ste to uradili, jer ste bili gladni. Tako ste izjavili na trećoj strani, u četvrtom pasusu, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da bih vam odgovorio sa da i ne, mora se dati jedan širi odgovor, ali pošto vi tražite da sa da ili ne, ja ću vam... Ne mogu vam znači reći ni jedno ni drugo.

SUDIJA MEJ: Molim vas da budete kratki. Opišite nam, molim vas, zašto ste napali Kravicu i kako je do toga došlo?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Časni Sude, mi smo od 17. aprila 1992. godine pa sve do 7. januara bili u totalnom okruženju. I upravo zbog tog totalnog okruženja u kome smo se našli, bez ikakvih mogućnosti da nam dođe bilo kakva pomoć u hrani, odjeći ili bilo čemu drugom.

SUDIJA MEJ: Dobro, hvala. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Takođe ste izjavili da ste tom prilikom, evo citiram vas: "Odlučili smo da ostavimo koridor za žene i decu koji žele

napustiti selo. Kada smo već ušli u selo, zatekli smo samo vojnike koji su odlučili da ostanu i da se bore". Jeste tako izjavili?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi najpre odgovorite kog datuma ste izveli napad na Kravicu.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Početkom januara 1993. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste uradili 7. januara 1993. godine, je li tako, gospodine Bećiroviću?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Eto, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je 7. januar pravoslavni Božić? Vi ste izvršili napad na Božić.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je tako ispalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako je ispalo? A da li je takođe tačno da ste pored Kravice istog dana napali i okolne zaseoke Brana, Bačiće, Popoviće, Mandiće, Opravdiće koji sa Kravicom sačinjavaju područje od oko 2.300 stanovnika? I tu je i najstarija srpska škola u tom kraju koju su Srbi podigli još 1878. godine, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, za Božić ste napali Srbe i kažete da ste ostavili koridor za žene i decu, a da su ostali samo vojnici. Pa, da li znate, na primer, da ste zaklali tada Maru Božić, rođenu 1909. godine, da je Erić Kristina, takođe starica, da Risto Popović, rođen 1920. godine, da je Vaso Nikolić rođen 1920. godine, Mitar Nikolić 1927. godine, Ljubica Obački, takođe žena 1918. godine, Vladimir Stojanović rođen 1925. godine i tako dalje. Pobili ste, u stvari i zaklali starce i starice i poginula su tu samo tri vojnika. Samo tri vojno sposobna muškarca, u stvari, čak da ne kažem vojnika. Je li tako ili nije?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam ova imena. Vi možete sad čitati, ali ja ne znam te ljude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ne znate ko su ovi ubijeni, zaklani u Kravici, da su to stari ljudi i da su to stare žene.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ja ni da je tako bilo kao što vi tvrdite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da je u napadu pored vas učestvovao Naser Orić, Zulfo Tursunović, Ferid Hodžić, Bećir Mehanić, Bajro Osmanović zvani Miš, Nedžad Bektić, Hakija Mehonjić, Veiz Šabić, Ne ...

SUDIJA MEJ: Ne, vi opet čitate popis imena, potpuno je nemoguće da svjedok odgovori na tako nešto. Sačekajte, sačekajte malo. Vi ste izneli tvrdnju. Gospodine, izneta je tvrdnja da su u okviru tog napada zaklani stariji ljudi. Ima li u tome neke istine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ: Časni Sude, u tome nema nikakve istine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, postoje podaci o svim tim poginulim ljudima, gospodine Bećireviću.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio tu, dakle, da bih mogao da vidim svojim očima tako nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle vi niste učestvovali u napadu na Kravicu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nisam učestvovao u napadu na Kravicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas i da li ste istog dana pored Kravice napali i selo Šiljković?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je pripadalo području Mjesne zajednice Kravica, odakle su ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to sve pripada Konjevića Polju?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ali iz te Kravice je tokom punih osam mjeseci svakodnevno ubijano na desetine žena i djeca u Konjević Polju, prema tome Kravica je ta odakle su najviše dolazile granate tenkovske, haubice i ostalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, znači vi ste pored tih tenkova i haubica upali tamo i poklali ove starce i starice i Šiljkoviće ste isto napali za Božić, je li tako? Je li tačno ili ne?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je bila jedna vojna operacija, klasična u jednom kontraudaru na snage bosanskih Srba gdje je, normalno, taj posao odrađen vojnički.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to vi nazivate vojnički odrađenim poslom. Dobro. A je li, jeste li 16. januara napali selo Čosiće, u kome ste takođe poklali 15 Srba?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja za to selo ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li istog dana napali selo Kušići i tamo ubili još 20 Srba?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Vjerujte, ta sela, to je negdje gore oko Srebrenice, ja to ne poznajem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li napali tada Skelane i ubili 13 Srba?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Opet opština Srebrenica za koje ja nemam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi niste... Vi niste učestvovali u tome?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio samo u Konjević polju i Konjević Polje sam branio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, pošto vas pitam za ostatak sela Bratunačkog kraja. Jeste li učestvovali u napadu na Blječevu 6. maja 1992. godine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nema veze sa slobodnim prostorima Konjević Polja, jer to je mjesna zajednica koja je gravitirala prema Srebrenici, prema tome snage iz Konjević Polja nisu mogle nikako zbog Kravice tako nešto učiniti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o tome kako je zaklana Kosana Zekić, starica, u selu Gniona i 6. maja ubijeno još troje Srba. Među njima je Radojko Milošević živ zapaljen.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ta sela, zaista se ne nalaze izvan Konjević Polja i nemojte me za to pitati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je 6. maj takođe verski praznik, da je to Đurđevdan?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ponovo vam kažem to su sela oko Srebrenice i ja sa tim nemam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste učestvovali u napadu na selo Oparci 1. juna 1992. godine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nikad čuo za to selo Oparci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste učestvovali u napadu na selo Metaljka 2. juna 1992. godine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je tamo u Cerskoj, Opština Vlasenica sa kojim ponovo nemamo snage iz Konjević Polja, nikakve veze.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li znate za Ferida Hodžića iz Cerske, koji je potpuno uništio selo?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ferida Hodžića sam viđao tokom opsade Konjević Polja i Cerske, tako da mi je to poznato, dakle znam tog čovjeka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste učestvovali u napadu na selo Rupovo Brdo 10. juna 1992. godine.?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Opet opština Vlasenica sa kojom ja... Jedinice iz Konjević Polja nisu imale nikakvog dodira.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a sa kim su imali dodira jedinice iz Konjević Polja, osim Kravice, ni sa kim drugim, znači?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Imale su, ako hoćete tačno da vam kažem sa jedinicama iz Milića, a to je rejon Sebiočine, prema tome na tom rejonu ni jedno srpsko selo nije spaljeno. Drina je bila sa druge strane tako da je najveći dio... Sa kim smo imali dodir, to je Kravica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vaša odgovornost je samo za Kravicu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Odgovornost, ako bi se gledala jedinica iz Konjević Polja što su vojnički odradile Kravicu, zaista, ovaj ja tu ne vidim nikakve odgovornosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite ove žene i starce koje ste poklali tamo, to nije nikakva vojnička odgovornost?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To jedinice iz Konjević Polja nisu nikada učinile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro jeste li učestvovali u napadu na selo Ratkovići?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Opet govorite o nekakvim selima oko Srebrenice sa kojima ja ...

SUDIJA MEJ: Ovako, bespotrebno trošite vreme, vaše i naše vreme, budući da govorite o stvarima o kojima svedok ništa ne zna. A ako je to relevantno, vama će da bude dopušteno da o tim stvarima izvodite svoje dokaze, ali nema nikakve potrebe iznositi svedoku stvari o kojima on ništa ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, sobzirom na njegovu funkciju i sobzirom na taj kraj, moja je pretpostavka da on o tome zna, a to šta on odgovara da ne zna, to je potpuno druga stvar.

SUDIJA MEJ: Čuli ste šta vam je on odgovorio. Vas obavezuju njegovi odgovori. On kaže da o tome ništa ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja onda idem dalje gospodine Mej, a ja ću dokazati da on o tome vrlo dobro zna. A jeste učestvovali u napadu na srpsko selo Loznica. 28. juna 1992. godine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Opet postavljate pitanja sa kojima jedinice iz Konjević Polja nemaju nikakve veze, zaista.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A selo Brežane da li ima veze?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Znate vi kol'ko je to daleko od Konjević Polja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ima li veze selo Zagone?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ponovo nema veze, dakle Konjević Polje sa tim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a jeste li učestvovali u napadu na srpsko selo Krnjiće?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je opet gore negdje daleko, prema tome, isti vam ja odgovor, Konjević Polje ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o napadu, ne znate ništa o napadima na ta sela? Niste se sa svojim kolegama u štabu vidali, dogovarali i imali informacije o napadima na ta sela o učinku rada vaših snaga i tako dalje?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Optuženi, morate da znate da je Konjević Polje bilo jedna posebna enklava odvojena fizički od enklave Srebrenica i nije imala, zaista nikakvih kontakata sa njima tokom 1992. godine sve do pada tih prostora i stvaranja demilitarizacione zone Srebrenica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro recite mi da li znate za napad na selo Zalažje kad je 39 Srba pobijeno i poklano?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Isti vam je odgovor. Dakle, Konjević Polje je odatle udaljeno preko 30 kilometara i nema veze sa tim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li znate za napad na Magašić?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Kravica je ta bila koja je odvajala enklavu Konjević Polja od slobodnih prostora Srebrenice i prema tome... Ovaj, bilo kakav pokušaj da se prođe taj teren je bio sankcionisan u zasjedama od strane snaga bosanskih Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste li vi učestvovali u napadu na srpsko selo Ježesticu 8. avgusta 1992. godine kad je zapaljeno 55 kuća i pobijeni svi Srbi tamo?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Opet, to se nalazi, dakle, prema odgovornosti jedinica od Srebrenice i mi iz Konjević Polja nismo fizički imali dodira sa Ježesticom. To vam najbolje mogu pokazati ljudi koji su bili ...

SUDIJA MEJ: Zašto ne pročitate sve preostale napade za koje tvrdite da su se dogodili, pa da svedok na njih odgovori, nego da ovako trošimo vreme?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Maločas ste rekli da ste imali... A. vojne aktivnosti u Milićima, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja rekao da smo imali, nego smo samo imali liniju odbrane prema ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Liniju odbrane? Dobro, vi to zovete linijom odbrane. Jeste 24. septembra u srpskom selu Podravanja ubili 31 Srbina iz tog sela?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Optuženi, opet pošto niste sa tih prostora zaista, ovaj... Ja vam ne mogu odgovoriti na to pitanje, jer Konjević Polje nije imalo liniju odbrane prema Podravanju, to je udaljeno opet nekih 30, 40 kilometara daleko, dakle nalazilo se između snage bosanskih Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, gospodine Bećiroviću, možete li bar da mi kažete koliko je Srba nastradalo od vaše ruke?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Hvala Bogu, od moje ruke nije ni jedan Srbin nije nastradao. A kol'ko je nastradalo Bošnjaka u Konjević Polju od srpske ruke i uopšte u Bratuncu samo za mjesec dana, 1.000 žena, djece i staraca je poginulo, bez pružanja otpora. To bi se desilo isto i u Konjević Polju da nije pružen otpor 29. maja 1992. godine kada su jedinice Jugoslovenske narodne, jugoslovenske armije, zajedno sa paravojnim formacijama i domaćim Srbima doživele prvi poraz na opštini Bratunac. Do tada su srpske snage bez ikakvog otpora, izvršili etničko čišćenje, protjerali sav narod sa tih prostora i ubili, rekao sam, 1.000 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitao za vašu odgovornost, a po mojim podacima vi ste odgovorni za ubistvo 68 civila u Kravici, za Božić 1993. godine i 20 civila u Donjim Magašićima i Božićima. Je li to tačno ili nije tačno, gospodine Bećireviću? Kravicu niste osporavali, prema tome jeste li odgovorni za ubistvo 68 civila u Kravici za Božić 1993. godine?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno, uopšte nisam učestvovao u... A to ako bude trebalo, mogu dokazati gdje sam tog dana bio. Prema tome, to nema veze sa mnom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li ste odgovorni za ubistvo ovih zarobljenih među kojima je bio Milutin Milošević, načelnik MUP-a? Da li ste odgovorni za to ubistvo?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ne znam o kakvom ubistvu... Milutin Milošević je predvodio jedinice jugoslovenske armije i paravojne formacije u napadu na Konjević Polje 29. maja i u borbama je Milutin Milošević poginuo u Konjević Polju. Prema tome, nije niko išao u Bratunac da napada Bratunac, nego je Milutin Milošević došao sa jedinicama jugoslovenske armije da narod Konjević Polja očisti i pobije. To je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, pošto kažete da je poginuo u borbi, nije li tačno u stvari da su vaši borci zarobili živog Milutina Miloševića, mučki ga ubili i posle ostavili tamo?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Vjerujte, meni je... Meni su pričali da je Milutin u borbi nastradao, da je nosio, da je nosio megafon i da je govorio: "Žari! Pali! Ubijaj! Nemojte paliti kuće koje su na dvije vode, one su pune ratnog plijena. Palite odmah kuće koje su na četiri vode". To je govorio Milutin i Miroslav Deronjić koji su, dakle, njih dvojica megafone imali u rukama i tako su, ovaj, predvodili taj napad iz pravca Kravice prema Konjević Polju, tog dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je li vama poznato na primer da u izveštaju Mazovjeckom (Tadeusz Mazowiecki), to je onaj njegov famozni izveštaj, govori kako su njega ustvari ubili Srbi kako bi za to neosnovano optužili Muslimane. Je li tako? A sad ko tu laže, gospodine Bećireviću, vi ili Mazovjecki ili se ne sećate ko je ...

SUDIJA MEJ: Zaustavio sam vas. Svedok ne može da odgovara na pitanja o tom izveštaju, ali on je izneo svoj iskaz o smrti tog čoveka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Bećireviću. U četvrtom pasusu, na strani 7 govorite od događaju kada je navodno JNA došla u Konjević Polje kako bi razoružala vaše muslimanske snage. Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Samo da nađem. Koja je to, koji je pasus?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Strana 7, četvri pasus.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Mislim, nisam našao, ali znam o čemu govorite. Znam da je Jugoslovenska narodna armija 27. aprila izjutra upala u Konjević Polje, izvršila totalno okruženje i tražila da se oružje preda. Tog

dana sam vidio lično svojim očima Deronjić Miroslava koji je bio u uniformi i koji je došao u moje selo Hrnčiće tražeći da Muslimani predaju naoružanje Srbima i da im se neće zauzvrat desiti ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, molim vas, ja vas pitam o ovome šta vi govorite u svojoj izjavi, a sad navodite čoveka koji nije pripadnik Jugoslovenske narodne armije, nego Teritorijalne odbrane Bratunca. Vi u istom pasusu gde kažete da su... Da je navodno JNA došla u Konjevića Polje da bi razoružala vaše Muslimanske snage, navodite da niste pružali otpor, jer vas je bilo samo nekoliko sa oružjem, je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nismo pružali otpor, jer nismo imali čim da pružimo otpor. A došli su sa transporterima i mi takvoj sili, nismo se mogli suprotstaviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, pa dobro gospodine Bećiroviću. Vi u istom pasusu kažete: "Srbi koji su došli oklopnim transporterima, kamionima i sa velikom količinom oružja i na taj način probili" vašu odbranu, tako kažete, "pokušali su da opkole selo i za vreme te akcije dva naša čoveka su poginula, a dva ranjena. Pošto se smrkavalo, odlučili su da se povuku". Jeste tako izjavili?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, to je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa, dobro. Objasnite mi, molim vas, pošto kažete da niste pružali otpor, da je samo nekoliko vas imalo oružje, a istovremeno izjavljujete kako su neverovatno jake srpske snage uspele da probiju vašu odbranu. Kako je to moguće? Kako su srpske snage probile vašu odbranu, ako nisu uspele da opkole selo, a vi istovremeno niste prožali otpor, a poginula su vam dva borca i dva ranjena?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To su momci, borci koji su izašli iz sela i sklonili se iz sela kada su te jedinice ušle, prema tome, otpora nije bilo nikakvog sa naše strane jer ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da su vam srpske snage probile odbranu?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Tu odbrane nije bilo nikakve, jednostavno su ušle u ta sela, bez ikakvog otpora niko im nije ni metka ispalio prema tim jedinicama i one su došle, isključivo namjera im je bila da uzmu oružje na miran način.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Bećiroviću, ali vi kažete da su vam srpske snage nisu uspele da opkole selo, kako to nisu uspele, ako niste vi imali, kažete niste pružali nikakav otpor i tako dalje

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Oni su došli bukvalno u sela i u svaki zaseok su ušli transporteri i ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zar vi ne govorite da su te, kako kažete, jake srpske snage odvezle svoje ranjenike transporterima.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne vaše ranjenike odnosno ranjenike Srbe, nego interesantno je da su pokupili te ranjene Bošnjake, Muslimane koje su ranile srpske snage i odvezli su ih u Bratunac i Ljuboviju na liječenje. To je interesantno da su ih oni odvezli. O tome je riječ.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači ...

SUDIJA MEJ: Vaše vrijeme je gotovo isteklo, moram da vas na to upozorimo. Imate još dva pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kako možete da sve to tvrdite o ovim monstruozno jakim srpskim snagama i sve ovo šta ste sad rekli i da kažete da ste vi u tom navodnom, sveopštem vojnom napadu na Konjevića Polje imala 11 mrtvih, a ove monstruozno jake srpske snage 44?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: E, ovo se radi o 29. maju 1992. godine, kada smo mi, dakle prvi put pružili otpor tim jakim snagama koje su došle iz Srbije, jugoslovenska, prije svega, armija je tu izvršila agresiju na Konjević Polje, zajedno sa paravojnim formacijama, Vukovarcima i domaćim snagama i zaista, mi smo tada prvi put pružili otpor, kada smo vidjeli šta je..se desilo u Hranči, u Gobovoj, u Bratuncu, u "Vuk Karadžić" školi, gde je za jedan dan pobijeno 500 civila. Mi smo trebali da doživimo sudbinu tih sela. Zato smo takav pružili otpor i nismo dozvolili da uđu te snage u Konjević Polju ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne govorim zašto ste vi se tamo tukli, nego vi predstavljate muslimansku stranu kao nenaoružane civile, sa par naoružanih ljudi, a rezultat je, koji vi ne poričete, da su te snage imale 44 mrtva, četiri puta više od vas, poginulih. Znači kako su ti ljudi nenaoružani uspjeli da pobiju 44 vojnika tih snaga srpskih koje su vas navodno napadale?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovo je zaista istina. Napalo nas je pet tenkova, pet transportera, više je bilo podrške od strane artiljerije sa srpskih položaja, dakle više cijevi je usmjereno ka Konjević Polju, a Konjević Polje su odbranili ljudi koji su imali isključivo, ovaj lako pešadijsko naoružanje. Tog jutra imali smo sreće da smo zarobili jedan transporter koji je krenuo u izviđanje terena i mi smo krenuli upravo taj transporter prema tim napadačima i postigli smo, dakle taj uspjeh i smatram da je to prvi poraz jugoslovenske armije koja je doživela na opštini Bratunac tada 29. maja od branilaca tih koji nisu dozvolili da dožive sudbinu sela oko Bratunca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja vas ne pitam za... U čemu je stvar gospodine Mej?

SUDIJA MEJ: Dakle, vaše vreme je isteklo. Gospodine Tapušковиću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da mu postavim, gospodine Mej ...

SUDIJA MEJ: Ne, imali ste dovoljno vremena, a mnogo toga ste uludo potrošili.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine svedoče, vi ste tokom glavnog ispitivanja danas spomenuli Crvene beretke. Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, časni Sude, pomjenuo sam i njih.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Potom ste pomenuli i konvoje iz Srebrenice koji su išli prema Tuzli, pomenuli ste avijaciju koja je dolazila iz pravca Srbije. Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da. To je svakodnevno bilo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste i 1.000 i više pobijenih civila?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: A to je bilo za mjesec dana u Bratuncu i okolini.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste 12.000 do 15.000 ljudi u jednoj koloni?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali, sve to niste spomenuli kada ste davali svoj iskaz istražiteljima 24. januara 1999. godine i pre neki dan 6. maja 2003. godine. Možete li Pretresnom veću objasniti zbog čega to niste spomenuli?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja sam zadnji put kada sam bio ovdje detaljno o svemu pričao prema tome, ovaj, to su činjenice koje sam ja izneo, zadnji put, ovdje pred haškim istražiteljima.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, ja bih morao... Ja nisam tokom ispitivanja gospodina Gruma, nisam stavljao nikakve primedbe, ali sve su ovo stvari koje nisu sadržane u izjavi. Ako se nešto uvodi po Pravilu 92bis onda ne može, čini mi se, da se ide van tog pravila, jer se remete neke stvari vezane za unakrsno ispitivanje. To je moja primedba amikusa. Smatram da unakrsno ispitivanje odnosno glavno ispitivanje treba da se drži izjave koja je vama ponuđena i protivnoj strani, a ne da se ide van toga.

SUDIJA MEJ: Ne, mislim da ne, deo iskaza ovog svedoka ušao je putem Pravila 92bis, a drugi deo ušao uživo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Dobro, razumem.

SUDIJA MEJ: Naime, razlog zato je što verovatno ima nečega šta svedok nije spomenuo u izjavi, a šta može da bude važno, a on to spomene kad dođe ovamo. Iz iskustva znamo da se takve stvari događaju. Izvolite.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Slažem se sa vama, samo to donekle remeti pripremu na unakrsno ispitivanje. No, ja prihvatam to što vi smatrate da tako to treba da bude. Međutim, gospodine svedoče, da li je tačno da je 1. septembra 1992. godine bila obeležena godišnjica osnivanja SDA Bratunac?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Vjerujte, ovaj... Tog datuma, ja se ne sjećam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, ali da li je slavljena godišnjica?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Vjerujte ja nisam učestvovao u toj godišnjici, odgovorno tvrdim da se ne sjećam da je iko imao mogućnost da to slavi, kad su daleko veći problemi bili u Bratuncu u to vrijeme.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli da je 1. septembra na gradskom stadionu u Bratuncu, u vašem mestu da je bio skup od 10.000 građana na kome je govorio Nurif?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Čuo sam da je govorio Nurif na tom skupu, ali nisam bio na tom skupu, tako da ne mogu da komentarišem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli da je svoj govor završio, ja to imam iz jednog dokumenta koji sam dobio od tužioca, rečima: "Alah imanet i vidimo se na bojnopolju iduće godine", da li ste čuli da je to izgovorio pred 10.000 ljudi?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: To je oficir bivše jugoslovenske vojske, vjerovatno je imao takve informacije i zato je tako dao izjavu, prema tome ja ne mogu sad da komentarišem to dalje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. U vezi vaše izjave koju ste dali, paragraf 4, časne sudije. Vi ste ovde kazali u prvoj rečenici: "Pre rata u opštini nije bilo kasarni JNA. Imali smo samo oružje koje je pripadalo Teritorijalnoj odbrani." Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: U Bratuncu, tačno je da nije bilo nikakvih kasarni i da je bilo oružje Teritorijalne odbrane koje je Jugoslovenska narodna armija odvezla iz tih magacina.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Potom ste kazali, zato vam ovo posebno čitam, "minobacači, bestrzajni topovi i rekli ste ovde "bacači raketa, automatske puške i mnogo eksploziva kao što su bombe i mine", je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, takav sam ja izvještaj... Ja nikad nisam ulazio u te magacine, ali po izvještajima, mogla se jedna brigada naoružati sa tim oružjem koje je pripadalo Teritorijalnoj odbrani.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Prvo bih vas pitao jednu stvar. Te Teritorijalne odbrane širom Jugoslavije, vi kao obrazovan čovek, advokat i pravnik, da li znate kada je to počelo da se tako praktikuje i da svaka opština, svako selo praktično dobije naoružanje ovakve vrste?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je to naoružanje pripadalo narodu opštine Bratunac i narod opštine Bratunac je izdvajao novčana sredstva za kupovinu tog naoružanja, ali Jugoslovenska narodna armija ga pokupila i odvezla.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sad, mislim da je to ostalo nerazjašnjeno. Vi ste ovde rekli da je to bilo prvo 1989. godine. Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam rekao, koliko sam se sjećao 1989. godine, znam da je bilo, ovaj, mnogo prije demokratskih izbora u Bosni i Hercegovini.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali, evo, ovde ste na drugoj strani, pod paragrafom 8, govorili o izboru i osnivanju opštinske Skupštine. Je li tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I vi ste bili sekretar za narodnu odbranu.

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A Sabit Mujkić je bio sekretar za narodnu odbranu. Pa ste ovde rekli da ste tražili da se donesu neke oduke o smeni direktora. Da li ste, ako je to odneto 1989. godine, da li ste tada postavljali pitanje pred skupštinom u vezi toga što Teritorijalna odbrana nema nikakvo oružje?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Dakle, ja kada sam došao na to radno mjesto, oružja toga nije bilo i prema tome, ovaj to pitanje se nije ni postavljalo, jer smo znali da to oružje i da smo postavili pitanje, neće biti vraćeno od strane JNA.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sad, obratite pažnju na paragraf 27. Kad je naišla ona kolona Jugoslovenske narodne armije, vidite to, vi niste znali kako da se sa njima... Šta da uradite, niste u tom prvom metnutu znali, jel tako?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Hoćete da vam kažem o kome se ovde radi naoružanju?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja samo da vas pitam, jeste li rekli da niste prvo znali šta ćete?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, nismo znali šta ćemo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I onda se neko setio da u susednoj zajednici ima ručni raketni bacač. Je li to upravo onaj ručni bacač koji imaju sve, koje ste imali i vi, Teritorijalne odbrane?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Pa, to je bila, ovaj, "zolja" koja se nalazila u Cerskoj. Dakle, u tom napadu 29. maja 1992. godine mi nismo imali čime da zaustavimo te tenkove. I oni su onda prodrli tog dana u Konjević Polje, samo je naša sreća što su oni zapalili kamion koji je bio puin drva, koji je bio postavljen na cesti, i oni nisu mogli da prođu. A onda je se neko setio da ima u Cerskoj jedno protivoklopno sredstvo "zolja" koju smo doneli i zaustavili smo te tenkove u ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas molim, nemam vremena, brzo bih hteo da završim. Dakle, neko se setio da u susednoj zajednici postoji to, i tim bacačem ste uništili prvi tenk, a ne onim transporterom?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Da, mi smo uništili sa tom zoljom, a transporter smo izmestili na brdo gdje smo pešadiju zaustavili.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E, samo mi još odgovorite na moje zadnje pitanje. Kad ste uzeli one papire o registraciji ljudi koji su obavezni da ako treba služe vojni rok, da li ste pored toga preuzeli i kompletno oružje Teritorijalne odbrane ili ne?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Nisam preuzeo naoružanje uzeto prije, samo su ostali papiri, dakle, ti kartoni vojnih obveznika, to sam ja zatekao kada sam došao u Sekretarijat za narodnu odbranu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala, gospodine svedoče, hvala.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Samo nekoliko pitanja. Gospodine, ovaj napad o kome je sada bilo reči, da li bi bilo ispravno da se kaže da je do 29. maja vaše selo bilo kompletno okruženo od strane srpskih snaga?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, naše selo je upravo do 29. maja bilo okruženo sa svih strana, sva sela su bila etnički očišćena na opštini Bratunac. Ostao im je bilo samo Konjević Polje. I oni su ga upravo 29. maja napali sa tim ciljem da urade kao što su to odradili na drugim mjesnim zajednicama u Bratuncu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Optuženi vam je ispravno rekao da gospodin Deronjić nije bio pripadnik JNA. Mene interesuje sledeće. Tokom prvog napada na vaše selo, da li ste vi videli gospodina Deronjića u pratnji JNA snaga?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, Deronjić je bio u pratnji JNA 27.aprila kada su došli da preuzmu naoružanje i kada su upali u naše selo. Isto tako, Deronjić je bio 29. maja sa megafonom, i Milutin Milošević. Dakle, njih dvojica su bili sa megafonima uz pratnju JNA.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad ste videli gospodina Deronjića zajedno sa JNA, gde se on tačno nalazio?

SVEDOK BEĆIREVIĆ – ODGOVOR: Deronjić, prilikom ulaska prvoga, prvi put 27. aprila, bio je na transporteru kada je došao u moje selo Končići.

TUŽILAC GRUM: Hvala. Ja nemam više pitanja, časni Sude, za ovog svedoka. Imam neke informacije vezano za ono šta je pitao sudija Kvon (Kwon) i vezano za dokazni predmet Odbrane.

SUDIJA MEJ: Da, ali trebalo bi prvo da pustimo svedoka da ode. Gospodine Bećireviću, hvala vam što ste došli na Međunarodni sud da svedočite, sad ste završili vaše svedočenje i možete da idete. Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, što se tiče dokaznog predmeta Tužilaštva 443, tabulator 8, ono šta je pitao sudija Kvon, tamo su se nalazila dva pisma koja su izgledala identično, ali ipak su imali neke razlike oko pečata i potpisa, i ja sam sada saznao odakle smo dobili taj dokument. I jedan i drugi dokument su nabavljeni istovremeno na istom mestu, dobijeni su od Republike Srpske iz zgrade arhiva skupštine i dostavila nam ih je gospođa Stanišić koja je slučajno službenik u skupštini i koja vodi taj arhiv. To je bilo urađeno u skladu sa odobrenjem vlade Republike Srpske. Mi smo ih dobili 2. februara 1998. godine. Časni Sude, videćete da su brojevi na tim dokumentima, konsektivni brojevi, dakle idu jedan za drugim, šta znači da su istovremeno dobijeni. Mi imamo neke pretpostavke o tome zašto postoje dva originala, ali ne bismo sada da nagađamo o tome, već ćemo da tražimo da nam o ovome dostavi informaciju gospođa Stanišić koja je zvanični službenik tog arhiva i da nam ona objasni zašto postoje dva primerka originala. Takođe bih hteo da skrenem vašu pažnju, da smo imali sličnu situaciju u nekim drugim opštinama, recimo u Zvorniku i još na

jednoj drugoj opštini čije ime sada ne mogu da setim, ali izgleda da nije neobično da postoje dva originala istog dokumenta. I jednu stvar, koju bih takođe hteo da vam kažem, da je gospođa Stanišić bila zadužena ne samo za arhiv Skupštine, već i za arhiv Predsedništva, tako da je moguće da je to objašnjenje zašto postoje dva originala. A što se tiče dokaznog predmeta Odbrane D-134, to je bilo dostavljeno Tužilaštvu u novembru 2002. godine, na osnovu saradnje sa Vladom Republike Srpske naši predstavnici su ušli u arhiv Službe, Obaveštajne službe i Službe bezbednosti Republike Srpske i taj dokument je pronađen u tom arhivu. Ja ne mogu da vam kažem ništa više o tom dokumentu, ko ga je sastavio i tako dalje. A sada prethodno Tužilaštvo nije uvelo, nije tražilo da se uvede u dokazni materijal, dokument koji se nalazi pod tabulatorom broj 1, dokaznog predmeta 443, zapravo tabulator 3, radi se o presretnutom razgovoru. Što se tiče ostataka dokumenata pod tabulatorom 2 i 4, mi tražimo da se to sada uvede.

SUDIJA MEJ: U redu. Dakle, dokument pod tabulatorom 1 se povlači, a ostali se usvajaju. Jedan od tih dokumenata će biti označen samo identifikacionim brojem. Gospodine Grum, sledeći svedok je gospodin Banjanović. Mi ćemo danas da radimo do 14.00, da li hoćete danas da počnete ili da ostavimo to za sledeću nedelju?

TUŽILAC GRUM: Ne, mi bismo želeli da počnemo sad, ukoliko se vi slažete.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, dok čekamo, možda bih mogao da zamolim da se dodele oznake za set dokumenata za koji tražimo da se uvrsti po Pravilu 92bis.

SUDIJA MEJ: Da, ali nisam siguran da imamo to sad kod sebe... Evo, to sam upravo dobio da dodelimo brojeve.

sekretar: Časni Sude, izjava po Pravilu 92bis biće označena kao dokazni predmet Tužilaštva 444, a dokument koji ima tabulatora od 1 do 9 biće 445.

SUDIJA MEJ: Molim vas da pročitate svečanu izjavu.

SVEDOK BANJANOVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, možete li da nam kažete vaše ime?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Fadil.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prezime, molim vas?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Banjanović.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, Pretresno veće je usvojilo vašu overenu izjavu koja je overena od strane Sekretarijata (Registry) ove nedelje i to je dokazni predmet 444, dokazni predmet Tužilaštva, prema tome ja ću da vas pitam samo nekoliko pitanja vezanih za tu vašu izjavu, a na početku ću da vas zamolim da pogledate dokument koji se nalazi pod tabulatorom 1, dokaznog predmeta 445 i pitaću vas da li prepoznajete ove dokumente.

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se tu radi o opisu vašeg obrazovanja i radnog staža, iskustva?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala. Gospodine Banjanoviću, neki drugi svedoci su nam svedočili o događajima koji su se odvijali u opštini Zvornik i koji su doveli do izbijanja neprijateljstva. Sad bih hteo da vas zamolim da se osvrnemo na sredinu aprila i na situaciju u vašoj opštini, zapravo u vašem selu. I prvo nam kažite u kom ste selu živeli u to vreme?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Mjesto se zove Kozluk, opština Zvornik

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A gde se nalazi Kozluk u odnosu na centar opštine Zvornik?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Kozluk se nalazi na rijeci Drini u Bosni i Hercegovini, na putu Zvornik prema Bijeljini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko ima kilometara od Zvornika otprilike?
SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Četiri kilometara.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete, da li znate za selo Čelopek i ukoliko znate, gde se ono nalazi u odnosu na Kozluk?
SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Mjesto Čelopek je jedno od srpskih sela u opštini Zvornik i nalazi se na putu Zvornik - Bijeljina prema mjestu Kozluk, Čelopek se nalazi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želeo da se vratimo na moje prvo pitanje. U vreme kada su izbila neprijateljstva u opštini Zvornik, a to je bilo negde oko sredine aprila, možete li da nam opišete kakva je bila situacija u vašoj mesnoj zajednici u Kozluku?
SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, mjesto Kozluk je bilo višenacionalna sredina i dosta je bilo mirno, na primer, dok je u okruženim mjestima, okolnim bilo dosta sukoba i neprijateljstava.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kakvu ste vi imali funkciju u Kozluku?
SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam tada bio običan građanin.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada da se osvrnemo na 5. april. Da li ste vi izdali jedan pismeni proglas građanima u Kozluku gde ste urgirali da oni pokušavaju da izbegnu bilo kakve konfrontacije i da se mirno ponašaju?
SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada ću da vas zamolim da pogledate dokazni predmet Tužilaštva 445, tabulator 2. Ja ću da vam dam original ovog dokumenta, a kopiju ćemo da stavimo na grafoskop, tako da mogu da je vide svi ostali u sudnici. Da li je to ovaj proglas koji ste vi sastavili?
SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li to vaš potpis na kraju dokumenta?
SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da sada pročitate tačku 4 i tačku 8.
SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: "Pozivamo mještane da u dobroj mjeri poljuljano povjerenje ničim ne produljuju i da zajednički život i suživot sačuvaju."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada, molim vas tačku 8.

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: "Pozivamo sve građane da sutra u 18.00 izađu na miting, miting mira koji će se održati u centru Kozluka, a kojem će prisustvovati i građani mjesnih zajednica Tabanci, Malešić, Rići i Skočići."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li je i održan takav miting mira?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da bi se izbegla konfrontacija, da li su građani Kozluka predali svoje oružje na zahtev lokalnih srpskih vlasti iz Zvornika?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada ću da vas zamolim da pogledate dokazni predmet Tužilaštva 445, tabulator 3, sad će poslužitelj da vam da original tog dokumenta. Možete li da nam kažete o čemu se ovde radi?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Ovo se radi o građanima Kozluka i Bošnjacima i Srbima, 90 posto lovcima koji su imali svoje vlastito naoružanje lovačko.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li to vaš potpis na poslednjoj strani ovog dokumenta?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne ulazeći u detalje konkretnog naoružanja koje je ovde navedeno, možete li da nam generalno opišete koju vrstu oružja je stanovništvo tada predalo i koja je bila evidentirana u ovom dokumentu?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo oružje predali komisiji sastavljeno od nekoliko građana Kozluka. Oružje je bilo registrovano, vlastito lovačko i nekoliko pištolja koji su imali dozvole i uredno registrovani bili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, sad ću da vam postavim nekoliko pitanja oko toga da li je bilo napada na Kozluk ili ne. Ali u ovom trenutku mi kažite da li je došlo do napada na Kozluk i ukoliko jeste, kog datuma?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Oko Kozluka se često pucalo i stvarale su se velike nacionalne tenzije, prolazile su velike vojne i paravojne jedinice, dosta je bila napeta situacija. Na noć 20. na 21. desio se inscenirani napad na mesto Kozluk koje su izvele razne formacije iz okolnih mjesta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, ja ću vam postaviti detaljnija pitanja kasnije, ali sada me interesuje period od aprila i 20. juna. Tokom tog perioda da li je bilo nekog otvorenog nasilja u selu Kozluk?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da opišete, o kakvom se stepenu nasilja radilo?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Radilo se o pritisku na same građane koji su pokušali mirno da žive. Ti pritisci su se odnosili na učestala pucanja, bacanja bombi, zastrašivanja, stalne upade vojnih, paravojnih i drugih jedinica u samo mjesto Kozluk.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Krajem maja Jugoslovenska narodna armija se zvanično povukla iz Bosne i Hercegovine. Da li ste vi u Kozluku mogli da vidite povlačenje tih jedinica, dok su se one povlačile iz Bosne?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: U tom periodu mi smo bili u totalnom okruženju i kroz naše mjesto Kozluk prolazile se velike kolone vozila vojnih. Bili su to tenkovi, transporteri, kamioni sa obeležjima Jugoslovenske narodne armije sa petokrakom i zastavama. Ono što je nama bilo čudno to više nije bila Jugoslovenska narodna armija koju sam ja služio. U tim vozilima i na tim vozilima se moglo vidjeti ljudi sa šubarama, kokardama, sa bradama, koji su vitlali, bacali flaše po centru Kozluka, zaustavljali vozila i vršili fiziološke potrebe na samom putu. To nije bila ona Jugoslovenska narodna armija koju sam ja i svi drugi ljudi služili. Veliki pokret kolona se kretao u pravcu Zvornik - Bijeljina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, tokom tog perioda od početka aprila, pa sve do 20. juna, da li su stanovnici Kozluka mogli da putuju u Zvornik ukoliko su to želeli?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li im je bilo dozvoljeno da putuju u Tuzlu?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bilo nekog drugog mesta kuda su stanovnici Kozluka mogli da odu ukoliko su želeli da odu iz Kozluka? Kuda je to bilo?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: To je bila Loznica i mjesta u Srbiji, uz specijalne propusnice vlasti iz Zvornika.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako je to bilo saopšteno stanovnicima Kozluka?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, jednostavno mi smo bili u okruženju. Oko nas su bile srpske straže, barikade iz susednih sela. Srpska policija koja je bila u Kozluku je mogla da da propusnice za one građane koji su želeli ići prema Srbiji. Zato su trebala velika sredstva, finansijska.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su neki ljudi iz Kozluka i napustili Kozluk i otišli u Srbiju ili kroz Srbiju?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se situacija u Kozluku u jednom trenutku toliko pogršala i postala tako opasna, da ste i vi poželeti da napustite Kozluk?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bilo i drugih ljudi u Kozluku koji su to isto želeli?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Oni ljudi koji su ostali u Kozluku bili su pod opštim pritiskom i većina ljudi je željela mirno da izađe iz Kozluka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi nameravali da zauvek napustite Kozluk ili da ga napustite samo dok se ne popravi bezbednosna situacija, pa da se onda bezbedno vratite?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo željeli privremeni izaći, jer smo bili u totalnom okruženju nenaoružani, predali oružje i život nam je bio u opasnosti. Već su neki ljudi bili ubijani u Kozluku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da je selo bilo napadnuto između 20. i 23. juna. Možete li da nam opišete situaciju u Kozluku između 20. i 25. juna?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Situacija je bila katastrofalna. Više se nije moglo govoriti o suživotu, o toleranciji, jer su kroz mjesto prolazile velike kolone vozila, sa svih strana se pucalo, u blizini je bilo ratište, tako

da su paravojne formacije često dolazile u Kozluk želeći da odvede mlađe osobe i da rade druga zlodjela. Situacija je bila nepodnošljiva.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želeo da kažemo nešto o jutru 26. juna. Da li su tog jutra neka vojna vozila bila razmeštena u okolini Kozluka?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Kada sam ustao ujutru, vidio sam veću koncentraciju ljudi u centru Kozluka i vidio sam veći broj vojnih vozila.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete o kakvim se vojnim vozilima radilo koje ste vi videli?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: U samom centru Kozluka bila su postavljena tri tenka, bilo je više transporterata, vojnih kamiona i to se sve nalazilo u centru Kozluka kod Doma kulture i cijevi su bile uperene u kuće gdje su ljudi živjeli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate neku dvojicu koji se zovu Brano Grujić i Jovo Mijatović?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Brano Grujić je gradonačelnik opštine Zvornik, gradonačelnik svih građana je trebalo da bude, Branko Grujić. A Jovo Mijatović je bio naš narodni poslanik koga smo svi birali u višim tijelima.

SUDIJA KVON: Da li se Brano Grujić zapravo zove Branko?

SVEDOK BANJANOVIĆ: Mi ga znamo kao Branu Grujića.

SUDIJA KVON: Hvala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate da ste se sastali sa ovom dvojicom 26. juna?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Srpski policajac je došao po mene i odveo me u stanicu policije u Kozluku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam ukratko opišete šta vam je bilo rečeno na tom sastanku sa tom dvojicom?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Kada sam došao u policijsku stanicu Kozluk u policiji je bilo nekoliko policajaca lokalnih, bilo nekoliko ljudi

uniformisanih u vojnim uniformama i vidio sam gradonačelnika Branu Grujića i poslanika Mijatovića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, sada vas molim da nam kažete šta su vam oni tačno rekli tokom tog sastanka?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: To nije bio sastanak. Jednostavno Brano Grujić mi je rekao "da za 60 minuta moram iskupiti sav narod i da moramo izaći hitno iz Kozluka". Ja sam ga pitao "gdje". On je rekao "da ćemo ići prema Srbiji". Pitao sam ga: "Nemamo vozila, nemamo gorivo?". On mi je rekao "da je sve spremno i da će za sat biti u centru Kozluka, kamioni i autobusi".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da vam je on rekao "svi", da li je on bukvalno mislio svaki stanovnik Kozluka?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Isključivo se odnosila naredba na Bošnjake.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li je on bukvalno mislio na svakog Bošnjaka koji živi u Kozluku?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Mi smo sada već prešli 14.00, molim vas da napravite pauzu kada dođe do povoljnog trenutka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Samo još jedno pitanje, časni Sude. Možete li da nam vi gospodine opišete ukratko šta se događalo u Kozluku u vreme kad ste se vi vratili, odnosno dok ste vi bili na tom sastanku šta se događalo u selu?

SVEDOK BANJANOVIĆ – ODGOVOR: Pored svake kuće stojao je od dva do tri vojna lica. Kozluk je imao više od 1.000 kuća, više od 1.000 vojnih lica je bilo, što lokalne policije, što vojnika u vojnim uniformama i veliki, veliki broj ljudi u različitim uniformama, sa rukavicama, maskama, radilo se o paravojnim jedinicama. Oni su narod tiskali kao ovce u centar Kozluka, pućali, palili pojedine kuće i objekte i tom prilikom nekoliko su mojih mještana ranili. Vidio sam da se ne radi o mirnom izlasku, nego da već postajemo taoci.

TUŽILAC GRUM: Hvala, ja ću da nastavim sa ispitivanjem ovog svedoka za nedelju dana.

SUDIJA MEJ: Gospodine Banjanoviću, mi sada moramo da prekinemo sa radom, zato što obično prekidamo u ovo vreme. Sledeće nedelje nećemo da zasedamo zbog toga što smo hteli da damo optuženom više vremena za pripreme sledeće nedelje i zbog tog razloga nećemo imati raspravu sledeće nedelje. Žao mi je što ćete morati da čekate, odnosno što ćete morati da nastavite svedočenje kada nastavimo i zato vas molim da se vratite ne prvog, nego drugog ponedeljka, za 10 dana da nastavite svedočenje. Tokom ove pauze i svih drugih pauza do kojih eventualno dođe tokom vašeg svedočenja, molim vas da ne razgovarate o vašem iskazu ni sa kim, nemojte da dozvolite ni da neko drugi sa vama pokuša o tome da razgovara, a to uključuje i predstavnike Tužilaštva, iako, naravno, možete sa njima da razgovarate o vašim planovima za putovanje. Sada prekidamo sa radom.

Fond za humanitarno pravo